

1. Introducció

La realització d'aquest projecte va estretament lligada a l'experiència personal del seu autor (Arnau Llaberia). Ha estat com a fruit d'unes vivències molt importants i fructíferes que aquest va viure en el passat, que s'ha escollit dur a terme aquest documental.

Així doncs, abans d'entrar a especificar cada etapa del procés de creació que s'ha seguit, cal contextualitzar el projecte en si.

1.1. Antecedents

Primerament, cal situar-se al setembre del 2005. Aleshores fou el primer cop que Arnau va viatjar a Palestina. El motiu que el dugué allà fou la participació en un camp de treball a la ciutat de Beit Sahour, veïna de Betlem, situada a Cisjordània. L'estada fou de 22 dies durant els quals es va visitar diferents ciutats del territori, com ara Hebron, Jerusalem, Ramal·la, Nablús, Jenin i Jericó, per citar-ne algunes. En aquest primer contacte es van crear nous vincles i amistats, tant amb gent autòctona com també amb altres internacionals que formaven part del camp de treball. Encara avui dia es manté el contacte amb bona part d'aquesta gent, i això és important per entendre la rellevància que va tenir aquest viatge.

Un cop es va tornar a Catalunya, l'adaptació fou molt dura. Tot el que s'havia vist, escoltat i, en general, conegut, van causar un gran impacte emocional. Fou molt difícil tornar-se a adaptar de nou al dia a dia i els pensaments i records de l'experiència tornaven amb molta freqüència a la ment. Ja des del primer dia a Barcelona, Arnau va iniciar una recerca de possibles projectes de voluntariat a realitzar a Palestina novament. A través d'una de les amistats fetes en el primer viatge, va conèixer de l'existència d'uns projectes anomenats EVS¹ finançats per la Unió Europea i gestionats i organitzats per YAP² amb seu a Brussel·les.

¹ EVS – Sigles de: *European Voluntary Service*. En castellà s'anomena SVE per *Servicio de Voluntariado Europeo*. http://ec.europa.eu/youth/youth-in-action-programme/doc82_en.htm

² YAP – Sigles de: *Youth Action for Peace*. <http://www.yap.org/>

Els projectes EVS ofereixen als joves dels diferents països que conformen la Unió Europea la possibilitat de realitzar un servei de voluntariat de fins a 12 mesos en un país diferent al d'origen. A banda d'ajudar i beneficiar a la comunitat local del lloc on es desenvolupa el voluntariat, l'objectiu és també oferir als joves cooperants la possibilitat de millorar les seves habilitats així com d'aprendre un nou idioma i descobrir altres cultures. Aquests projectes de voluntariat es realitzen a tots aquells països que formen part del programa YOUTH³ i que en l'actualitat sumen més d'un centenar. Els requisits per a poder optar a un voluntariat EVS és tenir una edat compresa entre els 18 i 30 anys i ser ciutadà d'un país membre de la UE.

El setembre de l'any 2006 l'autor estava cursant el segon i últim curs del Grau Superior en Sistemes Informàtics i de Telecomunicacions a Barcelona. Paral·lelament, l'octubre d'aquell mateix 2006 va iniciar les pràctiques en una empresa de realització de projectes de telecomunicacions situada a Badalona i que es diu Project Express⁴. Al acabar aquestes i un cop finalitzat també el Grau Superior, se li va oferir un contracte laboral de mitja jornada a la mateixa empresa i que va acceptar.

Mentrestant van sortir publicades les places per als nous projectes EVS a Palestina per al 2007. Un cop estudiades les propostes, Arnau va presentar la sol·licitud d'una plaça en el procés de selecció per a la realització d'un voluntariat EVS. Després d'una sèrie d'entrevistes via correu electrònic amb els encarregats dels projectes de l'organització YAP, fou finalment acceptat. Un cop va haver renunciat al seu lloc a Project Express, va viatjar cap a Brussel·les just iniciat el mes de maig. Allà, va conèixer la resta de voluntaris seleccionats per a formar part del grup EVS a Palestina d'aquell any. Sumaven un total de 14 joves d'arreu de la Comunitat Europea. Durant tres dies a la capital de Bèlgica, van rebre una formació per tal de preparar l'estada a Palestina. Aquesta formació rep el nom de *Pre-Departure Training* i és obligatòria en tots els projectes de voluntariat EVS. A més, també es realitza un avaluació de l'experiència just a la meitat del voluntariat i, finalment, una avaluació final (novament a Brussel·les) un cop finalitzats els projectes. Un cop finalitzada aquesta formació preparatòria, els voluntaris van viatjar fins a Tel Aviv des d'on es van desplaçar per

³ Enllaç del programa YOUTH: http://ec.europa.eu/youth/archive/program/index_en.html

⁴ Enllaç de l'empresa: <http://www.project-xpress.com/>

carretera fins a Jerusalem. Un cop allà, es van dividir els voluntaris segons quin era la seva localitat final de realització del projecte. Arnau, juntament amb set voluntaris més, es va instal·lar en un pis a la localitat d'Ar Ram, a mig camí entre Jerusalem i Ramal·la. El seu projecte de voluntariat el va realitzar conjuntament amb un noi italià en un centre situat al barri musulmà de la ciutat antiga de Jerusalem. El centre, que es diu Burj Al Luq Luq⁵, treballa amb nens i joves de la comunitat àrab del barri organitzant activitats extraescolars. A més, disposa d'una petita escola d'infants, diversos camps esportius, una ludoteca i un taller de teatre. L'objectiu és que aquests nens i joves no es quedin al carrer un cop finalitzada la seva jornada d'estudis. El centre és l'indret de la ciutat antiga de Jerusalem (completament emmurallada) que disposa de més espai obert i aquest fet és molt important si es té en compte l'aglomeració que pateixen els habitants que viuen dins de les muralles on no existeixen parcs ni jardins. A més, existeix una important tensió ja que conviuen dins les mateixes muralles diferents comunitats: palestins musulmans, palestins cristians, israelians jueus i armenis. La convivència entre aquestes és tot sovint problemàtica i en alguns casos perillosa. Burj Al Luq Luq busca oferir a la comunitat palestina un lloc d'esbarjo i per desconnectar d'aquesta realitat diària.

Durant els aproximadament sis mesos que va estar realitzant el voluntariat a Palestina, l'autor també va participar en l'organització de dos camps de treball amb participants d'arreu del món, un dels quals es va realitzar prop d'Amman, a Jordània. Aquests estaven organitzats per dues organitzacions germanes i amb seus a Jerusalem Est i a Hebrón. YDD⁶ i IPYL⁷.

Finalment, l'octubre del 2007 Arnau va finalitzar el seu voluntariat i va retornar cap a Barcelona just a temps per iniciar el Graduat en Mitjans Audiovisuals a l'Escola Universitària Politècnica de Mataró (EUPMT).

Durant tot aquest temps ha seguit vinculat amb més o menys intensitat amb la ONG Xarxa d'Enllaç amb Palestina. Ha mantingut també el contacte tant amb els companys

⁵ Enllaç de l'organització: <http://burjalluqluq.org/main/>

⁶ YDD – Sigles de: *Youth Development Department*. <http://www.orienthouse.org/ydd/>

⁷ IPYL – Sigles de: *International Palestinian Youth League*. <http://www.ipyl.org/>

amb els quals va conviure sis mesos, així com amb els amics i amigues palestins que va fer.

1.2. Naixement de la idea

A finals del desembre del 2009, Arnau va conèixer a través d'un amic canadenc el cas d'Ayman Quader, un jove palestí de la franja de Gaza. Aleshores, i tal i com s'explica més detalladament en l'apartat 3, va col·laborar amb la campanya mediàtica que es va iniciar per tal d'aconseguir que Ayman pogués sortir de Gaza per venir a estudiar a Castelló de la Plana. Després de varies setmanes treballant per dur a terme aquest objectiu, finalment es va aconseguir.

Aquest es pot considerar el punt d'inici del documental. Pocs dies abans de l'arribada d'Ayman a Barcelona, Cristina Valentí va tenir, juntament amb Laia Niubó, l'idea d'enregistrar-ne l'arribada a l'aeroport així com els seus primers dies aquí. A més, també se l'acompanyaria fins a Castelló de la Plana, fet pel qual es podrien tenir imatges del viatge i de la seva arribada a la ciutat i a la Universitat Jaume I⁸. Tot plegat podria conformar un material audiovisual de gran valor i ser utilitzat per la possible elaboració d'un documental sobre el cas d'Ayman.

En aquest punt, Arnau es va posar en contacte amb l'EUPMT per tal que li poguessin cedir tot el material necessari per dur a terme el rodatge. Un cop rebut el permís i, per tant, el material, es va iniciar el procés d'elaboració de tot el projecte. Aquest, tal i com s'explicarà a l'apartat 4, ha tingut algunes particularitats destacades. Normalment, en tot procés de creació audiovisual s'acostuma a seguir un ordre establert i que consta de 3 etapes principals: preproducció, producció i postproducció. Aquí, però, no s'ha seguit aquest ordre ja que el temps que va transcórrer entre l'idea inicial i el començament del rodatge (etapa de la producció) va ser molt curt, de tal manera que gairebé es va rodar sobre la marxa i amb poques directrius del que s'anava a fer. Tot i això, a mesura que s'anava avançant en l'enregistrament, paral·lelament es mantenien reunions per anar decidint sobre la marxa que interessava captar en cada situació.

Per tant, hi ha hagut alguns processos i algunes feines que normalment es realitzen abans d'iniciar la producció que en aquest cas s'han realitzat *a posteriori* i un cop es tenia tot el material gravat. És el cas, per exemple, de l'elaboració del guió. En el

⁸ Enllaç de La universitat Jaume I: <http://www.uji.es/>

següents apartats on es desenvolupa tot el projecte, s'anirà repetint aquest aspecte que, sens dubte, ha sigut molt rellevant.

1.3. El projecte

Un cop explicat com va néixer l'idea del documental i quines son les motivacions que van dur al seu autor a escollir aquest tema, cal parlar del projecte des del punt de vista de treball final dels estudis universitaris.

És important deixar clar que fins força temps després que s'iniciés la realització del documental, aquest no fou plantejat com a treball pel projecte de final de carrera. Aquest aspecte és tant important ja que fins que no es va acceptar el documental com a treball per la Universitat, era únicament un projecte independent que l'autor estava realitzant conjuntament amb gent aliena a la Universitat. Un cop es va acceptar que el documental fos el tema de projecte, aquest s'ha seguit realitzant seguint el pla previst per l'autor conjuntament amb les mateixes persones. D'aquesta manera, es vol remarcar que encara que no estigués emmarcat en l'àmbit universitari, el documental s'hagués realitzat igualment.

Un dels motius pels quals es va proposar a la Universitat l'acceptació del documental com a projecte final de carrera fou que en aquell moment el procés de realització havia entrat en un punt mort. Cal entendre que el documental és una iniciativa personal de l'autor juntament amb Cristina Valentí i Laia Niubó i que, per tant, no es cap encàrrec d'estudis ni professional. Aquest fet provocava que no es comptés amb tot el temps que es desitjaria poder-hi dedicar. A principis de d'octubre de 2010 s'havia reprès la feina realitzant una estada d'un cap de setmana en una casa rural a prop de Sant Hilari Sacalm en la qual es va dedicar tot el temps a visionar de nou el material enregistrat i iniciar l'elaboració d'un guió previ del que havia de ser l'estructura. Aquest cap de setmana fou realment prolífic i va suposar una forta empenta tan pel projecte en sí com pels ànims de la gent que hi estava involucrada. Aquest fet va animar a Arnau a sol·licitar al seu tutor (Alfons Palacios) que acceptés una modificació del projecte en benefici del documental. Un cop fou acceptada la sol·licitud, el temps que Arnau va dedicar al documental fou total. D'aquesta manera va empènyer la resta de l'equip a bolcar-s'hi més per tal de complir amb els terminis establerts per la Universitat.

Es pot dir, per tant, que el fet de vincular el projecte independent de realització del documental al projecte de fi de carrera ha sigut un factor molt positiu i beneficiós.

Un altre aspecte que es deriva també d'aquesta decisió és el d'ampliació del projecte. Tal i com es detalla en la normativa que publica l'EUPMT, l'alumne ha de realitzar una projecció del projecte amb visió de futur detallant quines són les possibilitats per tal d'ampliar el projecte. En el cas particular del documental, aquest aspecte és també molt important. Ja des d'un bon inici s'ha buscat intentar realitzar un treball el màxim de professional possible, sempre dins de les limitacions pressupostàries amb que comptaven els components de l'equip. Tot i això, s'ha intentat comptar amb col·laboracions externes de gent que estigui treballant en el sector i que pugui ajudar en alguns aspectes. Aquestes col·laboracions queden explicades més específicament a l'apartat 8. En qualsevol cas, la direcció del documental s'ha vist limitada en alguns casos de tal manera que hi ha tasques que no s'han pogut finalitzar dins del termini establert per la Universitat per entregar el projecte i que, per tant, s'han afegit a l'apartat d'ampliació del projecte. Aquestes ampliacions no seran únicament propostes que quedaran plantejades sense més, sinó que gairebé en la seva totalitat es realitzaran, i s'espera que en la seva majoria estiguin finalitzades poc temps després que s'hagi presentat aquest projecte. Algunes d'aquestes ampliacions són les traduccions i subtítols en altres llengües més enllà del català o del castellà, una part animada que ha de situar-se a l'inici del documental, la realització del disseny i imatge del cartell i dvd del documental, el disseny i posada en marxa del lloc web, la correcció d'imatge i àudio i alguna altra que queda explicada a l'apartat 14. Tot i això, es creu que el documental que s'entrega finalment és pràcticament el producte que es pretenia fer des d'un bon inici i que aquestes ampliacions que es contempen són millores que pretenen acabar de donar un aspecte més professional al producte final.

2. Objectius

El projecte de realització del documental intenta complir una sèrie d'objectius que s'han marcat des d'un bon inici i que, tot i ser pocs i clars, no deixa de ser complicat assolir-los.

- 1) Donar a conèixer la història personal d'Ayman Quader.

Aquest és el primer i més bàsic de tots els objectius. L'espectador ha de conèixer tot el procés que va seguir Ayman per aconseguir arribar a Espanya i dur a terme els seus estudis a Castelló de la Plana. Es vol que aquesta informació arribi de forma clara i entenedora al màxim de gent possible.

- 2) Conscienciar a la societat d'un clar exemple de violació d'un dret humà bàsic com és el dret a l'ensenyament.

A més, es vol deixar clar que aquest cas, que s'ha pogut solucionar amb l'arribada de l'estudiant aquí, no és un cas aïllat, sinó que són molts més els joves estudiants que es troben atrapats a la franja de Gaza tot i tenir tots els documents necessaris per anar a estudiar a l'estranger. Així doncs, es pretén plantejar i explicar una injustícia a partir d'una història particular. A més, es mostra també quin va ser el procés que es va seguir per tal d'aconseguir que l'Ayman pogués finalment sortir i, amb això, es vol ensenyar al públic que no són únicament espectadors, sinó que ells poden fer quelcom per tal que altres estudiants puguin lluitar pel seu dret a estudiar. Aquest és un aspecte que queda clar al mostrar com des de Catalunya es va dur a terme una campanya per tal que Ayman pogués sortir de Gaza (en l'apartat 3 s'amplia la informació sobre aquest aspecte). També es busca mostrar la vessant personal del protagonista. S'exposen els seus sentiments i sensacions un cop arriba a Espanya. S'explica el xoc cultural que experimenta, els records i les persones que ha deixat enrere, els seus reptes personals i de formació que s'inicien, la seva visió de la nostra societat, etc. Es tracen diferències i similituds entre Ayman i el seu lloc d'origen envers el seu nou lloc d'acollida, i en últim terme, envers la societat occidental.

3) Desmuntar estereotips.

S'humanitza el personatge intentant desmuntar prejudicis que molt cops es tenen sobre la cultura i societat àrab des d'aquí. Ayman és un noi jove que te ganes de conèixer altres cultures i societats i enriquir-se com a persona tot formant-se en un entorn completament nou. Tothom es pot sentir identificat amb ell i amb les seves ànsies i inquietuds, temors i esperances. Al mateix temps, queda clar que té una sèrie d'experiències personals que ha viscut a Gaza que res tenen a veure amb les que han viscut els joves d'aquí. Així, mostrant aquests dos aspectes a la vegada es vol aconseguir que l'espectador s'identifiqui i aconsegueixi entendre el procés que està experimentant.

4) Explicar les condicions de vida a Gaza defugint entrar de manera explícita en el conflicte que existeix a la zona.

S'intenta evitar parlar sobre el conflicte i política. Òbviament, es tracta el tema i s'explica quines són les condicions de vida a la franja de Gaza, que viu un bloqueig per part d'Israel. També hi ha un apartat on es parla de l'experiència del protagonista durant la incursió israeliana entre el desembre del 2008 i el gener del 2009. Es creu que és indispensable per tal de situar aquell espectador que menys conegui la realitat. Però no s'aprofundeix en excés en aquest assumpte. Són molts els documentals que tracten el conflicte del Pròxim Orient. A més, existeix una amplíssima bibliografia que planteja la realitat des de totes les perspectives possibles.

A banda d'aquests objectius sobre el missatge que es pretén transmetre als espectadors potencials, n'hi ha també d'altres relacionats amb aspectes tècnics, de format i de direcció.

5) Produir un documental professional (dins de les possibilitats i limitacions) que tingui un format apropiat per a la difusió en televisions de gran abast.

Es vol crear un producte audiovisual que compleixi amb uns mínims tècnics. També es vol i, de fet, s'ha parat especial atenció al format del documental. S'ha treballat molt en l'elaboració del guió per tal que aquest sigui clar i que no sigui

difícil entendre el que es vol explicar. Es vol dotar al documental del ritme idoni a través d'un bon ús del llenguatge audiovisual.

6) Dirigir un projecte audiovisual.

En aquest cas es podria parlar d'un repte més que d'un objectiu. No és fàcil liderar un equip format per gent amb rols molt específics de tal manera que la producció no s'encalli. Saber orientar i transmetre el que es vol a cada membre de l'equip és bàsic a la vegada que complicat. A més, en aquest cas concret, la direcció ha estat compartida fet que obligat a realitzar una divisió de responsabilitats i ha requerit molta comunicació entre els dos directors. Tot plegat fa que, en últim terme, es tracti sobretot d'un projecte que es basa en el treball en equip i en la eficiència de gestió de tots els recursos dels que es disposa.

3. Campanya *Open Rafah For Ayman*

Com s'ha explicat a l'introducció de la memòria, aquest projecte neix arrel del cas de l'Ayman. Per entendre el projecte és vital explicar tot el que es va fer des d'aquí per ajudar a l'Ayman a sortir de la franja de Gaza per venir a estudiar a Castelló.

Tan aviat com es va conèixer Ayman i la situació en la que es trobava, Cristina Valentí juntament amb un amic canadenc i amb l'ajuda de l'Arnau Llaberia va tenir la iniciativa d'engegar una campanya mediàtica per tal d'ajudar a Ayman. El fet que Cristina sigui periodista va ser bàsic per a l'èxit d'aquesta empresa, ja que ella era coneixedora del procés que calia seguir per tirar endavant la campanya.

La campanya va rebre el nom de *Open Rafah For Ayman*. La franja de Gaza té dos punts fronterers: Erez, al nord, que comunica la franja amb Israel i Rafah, al sud, que dona a Egipte. Des del gener del 2006 la franja es troba sota un dur bloqueig imposat per Israel. Aquest fet provoca que els més d'1,5 milions d'habitants de Gaza no tinguin accés a les més bàsiques necessitats humanes. Els punts fronterers resten tancats. Tan el d'Erez com el de Rafah, amb el vistiplau del govern d'Egipte. En alguns moments puntuals s'ha obert la frontera de Rafah per deixar entrar ajuda humanitària. Des d'un bon inici es va pensar que seria molt més fàcil i factible aconseguir que s'obrís aquesta via de comunicació amb Egipte per deixar sortir Ayman que no pas la d'Erez. Aquest fou el motiu pel qual la campanya va rebre aquest nom.

Tan bon punt es va iniciar la campanya, en el termini d'una setmana es van dur a terme les següents actuacions:

- Es va crear un dossier de premsa (que es pot consultar a l'apartat de documents annexos, al final de la memòria).
- Es va redactar un manifest que es va afegir també al dossier de premsa. Aquest es va escriure en català, castellà i anglès. Al circular per Internet, però, voluntaris d'arreu del món el van traduir a altres idiomes (italià, àrab, hebreu, etc). En aquest manifest s'explicava detalladament el cas de l'Ayman i s'exigia als governs d'Egipte i d'Israel que el deixessin sortir.

- Es va crear un grup⁹ al Facebook amb el nom de la causa. Es va convidar a tots els contactes a formar-hi part a la vegada que es demanava que es fes córrer el cas de l'Ayman per ser quanta més gent millor. Es van aconseguir més de mil persones amb poques setmanes.
- Es va habilitar un espai a Internet per recollir firmes¹⁰ per ajudar a l'Ayman. Es van recollir gairebé 1800 firmes, entre les quals les de polítics com Joan Herrera i Raül Romeva.

Totes aquest material i iniciatives van circular per la xarxa. La notícia va arribar a mans d'Ana Cárdenas (corresponsal de l'agència de notícies EFE al Pròxim Orient) que en va redactar una notícia i la va publicar. La resta de mitjans se'n van fer ressò i va estendre's arreu dels mitjans de comunicació espanyols.

Alguns mitjans de comunicació de la Comunitat de València van contactar a la Cristina per tal d'entrevistar a Ayman en un programa de ràdio.

Paral·lelament es va dur a terme també pressió de caire diplomàtic. Es trucava cada dia a l'ambaixada d'Espanya a Egipte (a la ciutat de El Caire) i també Ayman enviava diàriament correus electrònics a diferents ambaixades.

Des de l'inici fins que es va arribar a aquest punt del procés va passar únicament un mes. Aleshores l'Ayman va rebre una trucada des d'Israel concertant-li una entrevista. Al cap de dos dies va anar fins al punt fronterer d'Erez i es va reunir amb el se suposa eren dos agents del ministeri d'interior o bé de l'exèrcit. Pocs dies després d'aquesta trobada, va rebre una trucada avisant-lo que en estigués preparat ja que en el termini de dos dies dos diplomàtics del consolat espanyol a Jerusalem el recollirien a Erez per dur-lo fins a la frontera amb Jordània. Un cop allà podria anar fins a Amman i agafar un avió cap a Barcelona. Contra tota previsió fou Israel qui, finalment, li va permetre la sortida a través de les seves fronteres. Ayman va arribar, finalment, a territori espanyol el 12 de febrer. La campanya mediàtica havia estat un èxit.

⁹ El nom del grup ha canviat i actualment es diu *Open Rafah For Gaza Students*. L'enllaç a aquest grup és: <http://www.facebook.com/group.php?gid=262043602733>

¹⁰ Enllaç a la petició de firmes on-line: <http://www.petitiononline.com/salam123/petition.html>

4. Preproducció

Tal i com s'ha comentat a la introducció de la memòria, aquest projecte ha estat singular. Singular pel que fa al procés convencional que es segueix alhora de realitzar un producte audiovisual.

Degut al poc temps que va transcórrer entre que es va tenir la idea de projecte fins que es va iniciar el rodatge, l'etapa de preproducció va ser quasi inexistent. Es va estudiar i decidir quines serien les localitzacions més idònies alhora de realitzar les entrevistes al protagonista, sempre tenint en compte aspectes tècnics i també de producció. Es va decidir que es faria una entrevista a la platja de Castelló ja que Ayman és de Gaza i aquest és un indret amb molts quilòmetres de costa, igual que aquí. A més, també es va plantejar fer-ne una altre en algun lloc emblemàtic de Barcelona (i que finalment fou el Parc Güell), a dins el cotxe camí a Castelló i, un cop allà, a la seva nova habitació al campus de la Universitat Jaume I. Ayman és el protagonista així que, a banda de totes les imatges que es tindrien d'ell, calia tenir també enregistrades totes les seves sensacions més personals i, per tant, entrevistar-lo amb més calma. Al cap i a la fi, aquestes declaracions serien el nucli principal sobre el que havia de transcórrer el documental.

També en aquests pocs dies previs a l'arribada d'Ayman, es van plantejar altres personatges que seria interessant entrevistar per tenir més opinions i punts de vista. Es van escollir les següents persones:

- La directora del màster que havia de cursar Ayman. Aquí es volia un punt de vista més institucional i formal que parlés sobre aspectes del màster i sobre com s'havia seguit des de la Universitat i dins l'equip del màster tot el procés dut a terme per fer arribar Ayman a Castelló.
- Eslam Jabi. En aquest cas es tenia molt clar que se'l volia entrevistar a ell per diferents motius. Primerament perquè havia ajudat amb la campanya mediàtica creada pel cas Ayman. A més, Eslam és també estudiant del màster, tot i que de segon curs. És també palestí tot i que no de Gaza sinó que de la ciutat de Nablus (a Cisjordània). Aquest aspecte era interessant ja que ens podia oferir una visió d'un palestí cursant el mateix que Ayman i que, a més, ja duia un any

aquí i, per tant, podia parlar d'aspectes culturals. Finalment, Eslam és també amic d'Ayman ja que havien mantingut contacte a través d'Internet quan el primer va conèixer el cas del segon.

- Es volia comptar amb companys de màster de l'Ayman que estiguessin a la seva classe. En aquest cas no s'havia pensat en ningú en concret. Finalment, i un cop a Castelló, es va optar per entrevistar a Reza Kavosh i a Dianne D'Elia. El primer és iranià i la segona canadenca. Aquesta diferència va cridar l'atenció ja que es tracta de dos països que representen perfectament el conflicte actual entre occident i orient o, millor dit, el món islàmic. Fou interessant conèixer la seva visió del conflicte israeliano-palestí. A més, també podien parlar de com creien que ajudaria la presència de l'Ayman al màster tenint en compte per tot el que havia passat per arribar.

Un altre aspecte característic que s'acostuma a tractar en la preproducció de tot projecte audiovisual és el de la previsió de material. Aquí es va gestionar i aconseguir tot el que era necessari. Tenint en compte el tipus de rodatge que es volia fer, va estudiar quines serien les necessitats a cobrir i, finalment, es va decidir el que es necessitava. Calia material no molt pesat ni voluminós ja que l'equip de rodatge es mouria molt i per tant havia de ser fàcil de moure i portar. Es va posar en contacte amb el servei de préstec de material de la EUPMT (i que es diu SERMAT) i va sol·licitar-lo previ permís del cap d'estudis del Graduat en Mitjans Audiovisuals, Joan Jou. Aquest material va ser:

- Una càmera JVC HD model GY-HD111. Aquesta és la millor càmera amb la que compta actualment la universitat. Ofereix una qualitat semiprofessional i no és excessivament voluminosa. Incorpora un micròfon per a captar l'àudio d'ambient. Es va escollir ja que era la que millor coneixia qui la manejaria durant tot el rodatge.
- Un trípede Manfrotto. Aquest trípede és força lleuger i molt portable, tot i que no ofereix unes prestacions molt professionals, en casos de rodatges que requereixin desplaçaments constants és molt útil. Tot i que la majoria del rodatge seria càmera en mà degut a que es seguiria en tot moment els moviments d'Ayman, calia un trípede per a gravar les entrevistes sense que la

imatge es mogué. També per captar imatges de recurs i d'ambient sense moviment.

- Un micròfon Behringer B5 amb una “perxa”. Aquest micròfon de condensador esta pensat específicament per a rodatges en exterior. Té dos capçals diferents que ofereixen la possibilitat de, o bé convertir el micròfon en omnidireccional o bé en cardioide. S’acostuma a utilitzar amb una “perxa”. Aquest micròfon es va demanar pensant en captar l'àudio d'ambient en alguns casos concrets com a la platja per agafar el so del mar. A més, va servir per enregistrar l'entrevista a l'Eslam i a la Dianne ja que al ser dos entrevistats simultàniament i no comptar amb dos micròfons de corbata, es va optar per gravar-la amb aquest acostant-lo al màxim a la font d'àudio gràcies a la perxa.
- Un micròfon *levallier* o de corbata AKG. Aquest micròfon és òptim per a enregistrar entrevistes. És molt petit i fàcil de col·locar al pit de la persona entrevistada. A més, ofereix una molt bona qualitat de so. Es va escollir pensant en totes les entrevistes que es volien realitzar.
- Un micròfon Shure SM58. El micròfon més conegut i per excel·lència quan es parla de sonoritzar música en directe i més concretament les veus. En aquest cas, aquest micròfon venia conjuntament amb la càmera JVC i no es va demanar específicament, tot i que finalment es va utilitzar.

No es va demanar cap material d'il·luminació ja que no era pràctic de portar degut a les dimensions i pes. A més, es va pensar que en la majoria de casos es gravaria en exteriors i de dia.

Finalment, un altre aspecte molt important que es va parlar i decidir fou el repartiment de rols durant el rodatge. Les persones que estarien tota l'estona amb Ayman i que per tant conformarien l'equip de rodatge foren dos: Arnau Llaberia i Cristina Valentí. Els dos són els directors del documental, per la qual cosa ambdós van acabar realitzant diferents tasques, tot i que es van assignar una de bàsica. Tenint en compte els perfils professionals i coneixements de cadascun es va decidir els següents rols:

- La Cristina degut a la seva formació i experiència com a periodista, va encarregar-se de realitzar algunes de les entrevistes. A més, com que compta

amb experiència en l'àmbit de la producció, també va gestionar tot el que va envoltar el rodatge per tal que no sorgissin imprevistos. També va tractar amb els diferents periodistes de mitjans que van entrevistar a Ayman.

- L'Arnau va estar a càrrec de tot l'aspecte tècnic. Operador de càmera i tècnic de so. A més, va intentar controlar aspectes d'il·luminació. També va participar i intervenir en les entrevistes.

En aquest moment del procés també es va parlar d'un altra aspecte igualment important. Es va decidir que tot el projecte del documental es presentaria com una producció associada entre dues productores: Me Pica El Codo Producciones i Valentí Films¹¹. La primera, si bé no està constituïda com a productora de manera formal, és el marc en el que els directors del documental han realitzat varis produccions documentals com ara curtsmetratges. A part dels directors, aquesta productora la completen tres persones més, alguna de les quals ha participat també en aquest projecte.

Pel que fa a Valentí Films, si que es tracta d'una productora oficial i que funciona com a tal. Està dirigida per Lluís Valentí i està ubicada a Riudellots de la Selva (Girona). Lluís també dirigeix una distribuïdora que es diu Versus Films.

Tant Valentí Films com Me Pica El Codo Producciones han col·laborat i ajudat en el projecte pel que fa, sobretot, a aspectes d'infraestructures i material.

¹¹ Enllaç de la productora: <http://www.valentifilms.com/>

5. Guió

Com ja s'ha explicat a la introducció, el procés que es va seguir per a realitzar el documental no ha va ser el convencional. Això va provocar que un aspecte tan important com el disseny del guió es realitzés després d'haver enregistrat totes les imatges i, per tant, un cop el projecte estava en l'etapa de postproducció. Tot i aquesta eventualitat, es va elaborar un guió que fou bàsic alhora de començar a editar el documental. La única diferència va ser que enlloc de realitzar-lo abans de rodar es va fer després. Això va provocar que el guió restés supeditat al material de que es disposava.

5.1. Títol

Abans d'entrar a parlar de com es va elaborar el guió, cal començar explicant el perquè del títol del documental. Com succeeix tot sovint, escollir un títol va resultar en aquest cas també una mica complicat. Primerament degut a que és un projecte codirigit i, per tal, calia trobar un títol que convencés de la mateixa manera als dos. Un altra aspecte que també va influir fou l'idioma principal del documental. Aquest és principalment en anglès però a la vegada és una producció d'aquí i, per tant, pensada i feta en català. Tot plegat va fer dubtar als directors per quin idioma decantar-se alhora de titular el documental. Sempre que es va parlar explícitament sobre aquest aspecte es van plantejar propostes tan en anglès com en català. Finalment, però, es va creure més convenient decantar-se per l'anglès per mantenir la llengua principal del documental.

No es va mantenir cap reunió formal per decidir el títol, sinó que més aviat era un tema recurrent que sortia tot sovint quan s'estava treballant en el documental. De fet, se'n parlava per tal de desconnectar d'altres coses que s'estaven fent en aquell moment, com és el cas precisament del guió. Es va fer més d'un *brainstorming* on es van plantejar idees i conceptes generals que es volien transmetre amb el documental. L'ambient distès va permetre plantejar tot tipus de propostes per més descabellades que fossin. Tot i això, les idees que anaven sortint no van acabar de convèncer i en la majoria de casos s'optava per deixar reposar-les per més endavant.

Finalment, quan es va començar a editar tot el material i durant un sopar d'equip que va resultar molt prolífic, es va trobar la direcció bona fins que finalment, i després de descartar-ne alguns variants, és va escollir *Mind the strip* com a títol final pel documental. Aquest nom va sorgir de barrejar dos conceptes diferents. Primerament la coneguda advertència que es pot escoltar i llegir amb molt freqüència al metro de la ciutat de Londres i que diu *mind the gap*. En català es pot traduir com “compte amb el forat” i alerta als viatgers a parar atenció amb el forat per on circula el metro. L'altre concepte, que al cap i a la fi és el que ha de situar a l'espectador, és *strip* que en català es tradueix com a franja. Aquest és el nom de la franja de Gaza en anglès: *Gaza strip*. D'aquesta manera es va fusionar una frase molt popular i amb una sonoritat agradable amb un concepte fàcilment relacionable amb el que es tracta al documental. Així doncs *Mind the Strip* es pot traduir com “compte (o alerta) amb la franja”. El significat que se li vol donar no és d'alerta sinó més aviat de recordatori de que la franja (s'entén que la de Gaza en aquest cas) existeix i no se la pot oblidar. Anant encara més enllà, també es pot interpretar la paraula *mind* com a ment en català. Aquesta paraula té connotacions relacionades amb el món estudiantil, que és també un tema central al documental.

Un cop es va decidir que aquest seria finalment el títol del documental es va decidir també que degut a la dificultat de traduir-lo mantenint-ne el significat que té, es deixaria en anglès únicament.

5.2. Guió

Tornant al tema principal de l'apartat, el procés per elaborar el guió fou llarg. Primerament degut al poc temps que hi podien dedicar els directors. Però sobretot per la dificultat que suposa elaborar un guió amb tot el material ja gravat i que compleixi degudament amb el propòsit de transmetre el que es vol.

El procés que es va seguir per preparar el guió i tenir així una guia per editar el documental fou el següent:

1) Visualització de tot el material enregistrat.

Primerament, i una vegada capturat tot el material enregistrat es va fer una primera visualització per tal de conèixer les imatges de les que es disposava. En aquest cas també va servir per fer-se una primera idea de com es podia plantejar l'estructura.

2) Transcripció de totes les declaracions de les entrevistes.

En la segona visualització es va parar especial atenció a les entrevistes. Es van veure totes a la vegada que s'anava transcrivint tot el que s'hi deia. Per a realitzar aquesta tasca es va treballar paral·lelament amb dos ordinadors, un que reproduïa les imatges i el segon que va servir per escriure tot el que es deia. Aquest va ser un procés lent ja que en alguns casos era complicat entendre ben bé que deia la persona que parlava. També dificultava la feina que fos en anglès ja que en alguns casos costava entendre les paraules o construccions gramaticals. En alguna ocasió va caldre tornar a veure i escoltar repetidament la mateixa entrevista per tindre finalment una versió exacte del que es deia. Tota aquesta informació es va plasmar en una fulla d'Excel i es va ordenar segons la persona entrevistada i, en cas de les entrevistes a l'Ayman, segons la data i localització de l'entrevista.

3) Descripció detallada de totes els plans enregistrats per ordre en que van ser gravades.

Novament es va tornar a veure tot el material des de l'inici. En una nova pestanya del mateix document d'Excel que s'havia creat en l'anterior etapa, es

va anar descrivint exhaustivament totes i cadascunes de les imatges i plans que apareixien successivament en pantalla. Es van agrupar segons la localització del lloc i també es van afegir comentaris respecte la qualitat d'imatge i so.

- 4) Elaboració d'un primer esborrany del guió a partir de l'elaboració del discurs que es vol transmetre i derivat de les declaracions de les entrevistes.

Treballant sobre el document creat en el punt 2, es va elaborar una selecció del contingut de les entrevistes. Tots aquells talls i fragments de les declaracions que interessaven i es creien aptes per aparèixer en el documental és van extreure del gruix de tota l'entrevista. Es van afegir en una nova pestanya del document. D'aquesta manera es van "buidar" les entrevistes i es van descartar totes aquelles declaracions que es van considerar menys interessants. Un cop fet això, es van tornar a visualitzar les imatges amb el document davant per certificar que, més enllà del que es deia, l'àudio i la imatge eren suficientment bons com per ser utilitzats en el muntatge.

- 5) Divisió de les escenes descrites en el punt 3 i divisió segons si són bones i profitables o si queden descartades.

Retornant al punt 3, es van dividir en dos grups diferents totes aquelles imatges (deixant de banda les entrevistes): en un es van seleccionar les que eren bones i, per tant, eren sensibles a ser utilitzades en el muntatge; en un segon les que no complien els mínims, degut a motius de qualitat de so o d'imatge (borroses, mogudes, sobreexposades, etc).

- 6) Guió previ de muntatge a partir de les declaracions escollides conjuntament amb els plans bons escollits.

En aquest últim pas, es va començar a elaborar el document que serviria de guia pel muntatge. Utilitzant les declaracions escollides en el punt 4 com a base, es va anar escollint les imatges de recurs o bé aquelles imatges que interessaven per anar enriquint el contingut del documental i crear-lo més dinàmic. Aquestes imatges es van anar ordenant depenent del moment i el tema que es tractava en l'entrevista i que seria el fil conductor de l'argument.

Un cop finalitzat aquest procés de buidatge i selecció del material que interessava, es va dividir el guió en 6 escenes segons el seu contingut argumental. Aquestes escenes es van mantenir en tot moment i van passar a formar l'estructura bàsica del documental. D'aquesta manera es va facilitar el procés de treball ja que a partir d'aquest moment es va treballar de manera independent i per separat cada escena. Òbviament, però, sempre es va tenir en compte que al final tot s'ajuntaria en un sol clip i, per tant, també es va considerar com havia de començar i acabar cada escena per tal que les transicions entre elles no fossin estranyes. Aquestes 6 escenes, que entre l'equip del documental es van anomenar blocs, són:

1) Inici.

En aquesta primer bloc és on apareixen els crèdits inicials (productores i directors del documental). Es presenta Ayman que és a la platja de Castelló parlant de les sensacions que li transmet el mar. Acaba quan apareix el títol del documental.

2) Introducció.

Just quan desapareix el títol, apareix un mapa que mostra el recorregut des del camp de refugiats de Nuseirat (lloc d'origen d'Ayman) a Gaza fins a Barcelona. Tot seguit apareixen les imatges de l'arribada d'Ayman a l'aeroport de Barcelona. En aquest bloc es parla del procés que va seguir per arribar fins aquí. Explica les dificultats viscudes i els passos que es van seguir tan des de Gaza com des d'aquí per tal que aconseguís sortir. Les declaracions, extrems de diverses entrevistes que se li van realitzar al llarg de tot el rodatge, s'intercalen amb imatges de diversos llocs emblemàtics de la ciutat de Barcelona, com ara el Parc Güell. Aquest bloc acaba quan s'inicia el viatge en cotxe cap a Castelló.

3) Viatge.

Durant aquest bloc es segueix tractant com Ayman va viure el procés per aconseguir sortir de Gaza. Tot plegat mentre es mostra com s'ha deixat Barcelona en direcció a Castelló fent parada a Tarragona. Un mapa similar al de l'anterior escena mostra aquest recorregut. Un cop s'ha explicat com Ayman ha arribat, es canvia el tema i ens presenta la seva família. Aquest aspecte es

reforça mitjançant un muntatge amb fotografies d'ell i la seva família. Per mantenir la unitat de l'escena, van apareixent imatges de recurs de la carretera, rètols de l'autopista i imatges sense veu d'Ayman al cotxe mirant per la finestra o escoltant música. També es pot veure Ayman passejant per Tarragona durant l'aturada camí a Castelló. Aquest bloc s'acaba quan s'arriba al destí final.

4) Castelló.

Tan bon punt Ayman surt del cotxe i trepitja el campus de la Universitat Jaume I a Castelló, comença aquest quart bloc. Aquí el tema central és el seu futur immediat. Es parla sobre el màster. Apareix alguns companys de classe que donen les seves opinions sobre l'arribada i l'aportació que pot fer Ayman al màster. Les imatges són del campus de la Universitat, de la residència d'estudiants i de Castelló en general.

5) Política.

Tot i que el títol d'aquesta escena sigui aquest, la intenció en cap moment era dotar-la amb continguts específicament polítics. Tan sols es va escollir aquest nom com a referència. Aquí apareixen les imatges de Gaza que va cedir Alberto Arce. Aquestes venen introduïdes per imatges enregistrades a Castelló i que mostren el dia a dia a la ciutat. Tot ve acompanyat amb declaracions d'Ayman sobre què significa viure i ser de Gaza. Explica les dificultats que causa l'ocupació i bloqueig d'Israel envers la franja. També hi ha declaracions d'Eslam sobre les incursions israelianes en territori palestí. Enmig de l'escena hi ha un breu muntatge amb imatges d'Arce que mostren la duresa de l'ofensiva israeliana a la franja entre desembre de 2008 i gener del 2009.

6) Conclusions i futur.

En aquest últim bloc es conclou el documental. Les imatges són més suaus i quasi no apareixen imatges sobre les declaracions. Ayman torna a aparèixer de nou a la platja on se'l veia a l'inici del documental. També surten Eslam i Eloísa (directora del màster) que donen la seva opinió sobre el que espera a partir d'ara a Ayman. El documental acaba amb la pantalla en negre i unes lletres amb àrab sobre les quals Ayman les recita en anglès. Aquestes conclouen

el documental recordant que Ayman ha aconseguit complir el seu somni i venir a estudiar a Castelló, però hi ha molts altres estudiants com ell a Gaza que no han aconseguit encara sortir-ne per cursar els seus estudis a l'estranger. Finalment, apareixen els crèdits finals.

Aquest és el guió i l'estructura que va servir per poder iniciar l'etapa de postproducció. Aquest va ser una mena de “full de ruta” tot i que durant el muntatge es van realitzar modificacions derivades de eventualitats sorgides durant l'edició o bé per què es van trobar altres maneres més bones d'explicar el que es volia.

Tota aquest material elaborat en aquest moment punt de la producció es pot consultar al final d'aquest memòria, en l'apartat de documents annexos.

6. Rodatge

Tot el material visual amb el que es va treballar per muntar el documental fou enregistrat en el procés de rodatge, a excepció de les imatges de Gaza que va cedir Alberto Arce.

El rodatge en aquest cas va tenir lloc en quatre grans localitzacions ben diferenciades entre elles: Barcelona, Tarragona, Castelló de la Plana i l'interior del cotxe durant el viatge. Tal i com s'ha dit, es va iniciar el rodatge sense comptar amb cap guió ni pla de rodatge prèviament definit, per la qual cosa es va anar treballant sobre la marxa i decidint en cada moment què interessava més o menys. Aquest fet va contribuir també que es procurés enregistrar qualsevol cosa que fes Ayman durant els dies que es va estar amb ell. El rodatge va començar l'11 de febrer del 2010 a l'aeroport de Barcelona quan s'estava esperant que arribés l'avió procedent d'Amman amb el que viatjava Ayman. I va finalitzar el dia 15 a Castelló, que al ser un dilluns va suposar el primer dia que Ayman anava a classe.

Cadascuna de les localitzacions en les que es van enregistrar imatges durant aquest gairebé quatre dies van comptar amb les seves particularitats que a continuació s'expliquen:

- Barcelona. En aquest entorn es va procurar captar sempre el rostre i l'expressió d'Ayman. Aquests van ser els seus primers dies fora de Gaza i en un país de cultura occidental. Tot el que estava al seu entorn li era estrany i el sorprenia. Un cop gravades les imatges imprescindibles de la seva arribada a l'aeroport, se'l va dur a diferents llocs emblemàtics de Barcelona (Parc Güell i la Sagrada Família) ja que eren el marc perfecte per veure aquestes reaccions que es buscaven. També es va escollir que el Parc Güell seria un bon lloc on fer-li una primera entrevista.
- Tarragona. En aquesta ciutat es va parar per fer una pausa en el viatge de Barcelona a Castelló. Es va aprofitar per visitar la ciutat. Aquí es va enregistrar a Ayman passejant pel casc antic de la ciutat i fent-se fotos en monuments històrics. També es va intentar captar-lo en moments quotidians com ara al mercat.

- Interior del cotxe. Un aspecte que si s'havia parlat abans d'iniciar el rodatge va ser que es podien aprofitar les hores dins del cotxe camí cap a Castelló. Ja no només per captar simples imatges de recurs de la carretera o dels cartells de l'autopista, sinó que també per tenir imatges d'Ayman contemplant el paisatge i, en la mesura del possible, per fer-li una breu entrevista. Un cop es va poder condicionar mínimament l'espai interior del vehicle i se li va posar un micròfon de corbata a Ayman, se li van fer algunes preguntes referents a les seves primeres sensacions a Espanya i sobre el que significava per ella estar a punt d'arribar, per fi, a Castelló.
- Castelló de la Plana. En aquesta ciutat és on es va estar més temps i també on es van gravar la majoria d'imatges. Molts dels moments que es tenia clar que es volien tenir gravats i que eren importants pel documental havien de succeir a Castelló. L'arribada al campus universitari, l'entrada a la residència i a la seva nova habitació, la trobada amb els seus nous companys d'estudis, el primer dia de classe, etc. En tots aquests moments es va estar molt pendent de que tota l'infraestructura funcionés correctament ja que es tractava de moments irrepetibles i amb molt de significat. També es va pensar en dos llocs per a realitzar dos entrevistes més a Ayman. Un es tenia també clar des d'abans del començament del rodatge: la platja de Castelló. Aquest era un lloc especialment significatiu i simbòlic ja que era una manera de traçar un nexe d'unió entre Gaza i Castelló. L'altre va ser l'habitació d'Ayman ja que també era un indret important a partir d'aquell moment per ell.

Es va aprofitar també per entrevistar a les altres persones que apareixen al documental. També a Castelló es van gravar moments més calcats de passeig per un parc i pel centre de la ciutat que estaven pensats per utilitzar com imatges de recurs en el muntatge.

Des del punt de vista tècnic, el rodatge va suposar un repte. A mesura que anava avançant anava augmentant el coneixement de tot el material del que es disposava. Al començament es van produir alguns errors deguts al poc coneixement que es tenia fins aleshores de la càmera. Calia estar atent en tot moment ja que les situacions que succeïen no es podien repetir i totes eren imprevistes, de tal manera que s'havia d'estar preparat per, en cas de qualsevol eventualitat, poder-ho enregistrar amb un mínim de

qualitat. Així, els dos primers dies el material captat no va ser tan bó com el que es va registrar a partir d'aleshores. El fet d'estar gairebé tot el dia amb la càmera a sobre va fer que l'encarregat d'aquesta acabés coneixent-la millor i aprengué a com modificar-ne els ajustaments ràpidament per no perdre cap moment important del que succeïa al seu entorn.

També es va tenir en compte alhora d'enregistrar aspectes com el de la llum. En aquells plans que s'iniciaven en un espai interior i avançaven fins a l'exterior, o bé al revés, es va procurar sempre que es va poder realitzar el pertinent balanç de blancs. També es va procurar situar la càmera a prop de fons de llum suficientment potents en el cas d'espais interiors ja que no es comptava amb cap reforç de llum propi.

L'àudio va ser un altra aspecte que es procurar cuidar. En totes les imatges gravades en moviment en les que interessava sobretot el que es veia, es va utilitzar sempre el micròfon d'ambient que incorpora la càmera, ja que a més també ofereix una qualitat acceptable per captar diàlegs no molt llunyans. A més, no es podia manejar la càmera amb moviment amb algun micròfon extern com seria el Behringer B5 ja que hauria requerit d'una persona que es fes càrrec de dur la perxa amb el micròfon. Únicament en situacions de plans fixos, com el cas de les entrevistes, es va utilitzar un segon micròfon per captar els diàlegs i veus dels personatges. El micròfon Behringer B5 tan sols es va fer servir en dues ocasions. La primera per entrevistar a en Reza i a la Dianne ja que entre l'equip de rodatge tan sols es comptava amb un micròfon de corbata i com que l'entrevista era paral·lela entre els dos no es podia anar canviant-lo d'un a l'altre. En aquest cas es va acostar el micròfon amb la perxa el màxim possible als dos entrevistats per tal de captar bé les seves declaracions. L'altre moment fou a la platja de Castelló. Aquí es va substituir el micròfon d'ambient que incorpora la càmera pel Behringer B5 per tal de captar millor el so del mar. Paral·lelament també s'enregistrava l'àudio del micròfon de corbata que se li havia posat a Ayman per fer l'entrevista en el mateix entorn.

Un cop finalitzat tot el rodatge es va procedir a capturar tot el material enregistrat. En total, 4 cintes MiniDv amb un total de 220 minuts. Es va gravar tot en alta definició a 720p, que és el format propi de les càmeres JVC. Un cop capturades, cada cinta ocupava 39 gigabytes aproximadament.

7. Postproducció

En aquest apartat es parlarà sobre el procés de postproducció del documental. Un cop elaborat el guió, es va procedir a muntar tot el material i començar a donar forma al producte final. Els aspectes que conformen aquesta etapa de la producció s'expliquen en tres punts que són els que caracteritzen qualsevol postproducció audiovisual. En qualsevol cas, existeixen processos que també s'acostumen a realitzar en aquest moment però que en el cas d'aquest documental s'han hagut de deixar per més endavant degut a motius de temps i que algunes tasques s'han encarregat a altres persones. Aquestes tasques que es realitzaran properament estan explicades en l'apartat d'ampliació de projecte.

7.1. Edició

Són molts els programes que existeixen en l'actualitat destinats a l'edició de vídeo. Durant els estudis realitzats a la carrera s'ha treballat sempre amb l'Adobe Premiere tan en la seva versió Elements com en la Pro. En el cas d'aquest documental s'ha escollit, però, utilitzar el programa Final Cut Pro de Macintosh.

En el món de l'indústria audiovisual es treballa en l'actualitat amb dos programes. Aquest són l'Avid i el Final Cut. Això és degut a que les seves prestacions són més professionals. D'aquesta manera, el Premiere ha quedat relegat a un segon terme i és utilitzat en entorns semi professionals o d'aficionats. Tot i això, Adobe està evolucionant ràpidament en aquest sector i les últimes versions del Premiere que ha dissenyat s'estan acostant al nivell dels altres dos programes citats. En qualsevol cas, en la pràctica totalitat de les empreses del sector es segueix treballant amb Final Cut i Avid.

Aquest és un dels motius pel qual s'ha decidit treballar amb el Final Cut Pro. A més, des d'un bon inici es comptava amb un ordinador Macintosh G5 que un company dels directors del projecte va cedir per a la realització del mateix. L'objectiu era disposar d'un ordinador d'altres prestacions i destinar-lo únicament al procés d'edició del documental. Degut a experiències anteriors editant curtmetratges, es va aprendre que és molt més estable treballar sempre amb el mateix ordinador per tal de minimitzar els

riscs que suposa està constantment canviant l'eina de treball. A més, també interessava treballar amb el Final Cut ja que un dels membres de l'equip de producció del documental (en Raül Busquets) l'utilitza de manera habitual i, de fet, n'és un professional en el seu maneig. Com que Raül havia d'ajudar en alguns punts de la postproducció, es va escollir utilitzar l'editor de vídeo amb el que ell estava familiaritzat per així poder compartir i treballar sobre el mateix projecte.

Aquest aspecte ha sigut també molt important. Les persones que es van encarregar del muntatge del documental (que van ser l'Arnau, la Laia i la Cristina) no havien treballat mai amb el Final Cut. Si bé al començament va ser complicat familiaritzar-se amb el seu funcionament, finalment ha resultat una bona oportunitat per aprendre a treballar amb el programa, fet important de cares a trobar en un futur una feina on s'utilitzi el Final Cut.

7.2. Vídeo

Tal i com s'ha dit el muntatge es va realitzar amb el Final Cut Pro. Totes les imatges que ja s'havien capturat des d'un bon inici es van exportar a un projecte nou creat en el Final Cut. En aquest projecte se li va donar el nom del títol del documental (*Mind the strip*).

Tot el material capturat es va afegir a la barra coneguda com a *browser* (navegador en català). Aquí, creada per definició, ja apareixia la seqüència principal amb el mateix nom que el projecte. A banda d'aquesta, però, es van crear tantes seqüències com blocs o escenes s'havien definit en el guió. A més, es va crear una altra seqüència amb el nom de “escenes pendents” on, a mida que s'anava avançant en el muntatge, s'hi afegien aquelles imatges visualitzades als clips originals que interessaven però que encara no tocava muntar.

El muntatge, per tant, es va fer per separat segons els blocs temàtics. En cadascuna d'aquestes seqüències es van crear quatre pistes de vídeo:

- 1) En aquesta primera pista es on anaven totes les imatges que conformaven el discurs principal del documental. Així, per tant, en la seva majoria eren les imatges de les entrevistes o bé aquelles que tot i no comptar amb un àudio tan bo, interessaven pel que es veia i també pel que es deia.
- 2) Aquesta segona pista es va destinar als clips que contenien imatges per a ser utilitzades en *off* i sobre l'àudio de les imatges de la pista u. Òbviament que l'àudio d'aquestes imatges també es feia servir, però quedava en segon pla davant del protagonisme de les declaracions que hi havia a sobre. Aquí es van col·locar també les animacions dels mapes i de les fotografies de l'Ayman.
- 3) En aquesta pista es van afegir totes les retolacions i els crèdits.
- 4) Finalment, la quarta pista es va reservar per afegir-hi els textos dels subtítols.

Un cop creades totes les pistes necessàries en la línia de temps de cada seqüència, es van afegir tots els talls de les entrevistes que s'havien seleccionat. Aleshores es va anar muntant to el discurs afegint-hi les imatges també seleccionades prèviament i que s'havia decidit que anirien en aquella escena. Un cop tot el material va ser dins la

seqüència i la pista corresponent, es va anar editant. Es van tallar tots els clips per on era més idoni tenint en compte del que es venia i al que s'anava, intentant sempre mantenir i respectar les regles bàsiques del llenguatge audiovisual com són la continuïtat i l'eix, entre d'altres. També en aquest moment es van aplicar les transicions que es van escollir quan no es volia passar d'una imatge a l'altre per simple "tall". També en aquest moment del procés d'edició es va tenir en compte l'àudio, però no amb molta profunditat ja que aquest es va treballar específicament en el següent pas.

Un cop es van muntar tots els blocs de manera independent, aquests es van unir tots en la seqüència principal. A partir d'aquest moment es va veure quina seria la durada força aproximada del documental.

Un cop es va tenir tot en una única seqüència es va fer un primer visionat per tal de corregir errors. També a mida que s'anava rebent material extern com ara els mapes o el muntatge fotogràfic s'inseria de tal manera que respectés l'estructura i l'harmonia.

Tot aquest procés es a realitzar aproximadament amb quatre dies. Tot i que cada cop que es visionava el muntatge s'acostumava a modificar algun aspecte que havia passat per alt o bé que no acabava de convèncer.

En un últim pas del muntatge de vídeo es van afegir les retolacions identificatives de totes les persones que apareixien en imatge. A més també es van dissenyar els crèdits del començament i del final i es van inserir a la seqüència.

Un cop es va donar per bo el primer muntatge definitiu (a falta de les aportacions que queden explicades a l'apartat 14) es va copiar fins a tres vegades la seqüència, una per cada versió dels subtítols que calia afegir (català, castellà i anglès).

Un cop tot finalitzat es va veure que la durada final del projecte era el que s'havia calculat en un bon inici, amb poc marge d'error. El documental dura gairebé 25 minuts.

Un aspecte que es vital si es vol comptar amb un producte de qualitat és el de la correcció de color. Tal i com s'ha comentat en l'introducció, ja des d'un bon inici es va decidir que quan el muntatge es considerés acabat s'enviaria el projecte a un tècnic

de vídeo per a que realitzés la correcció de color. Aquest aspecte queda explicat a l'apartat 14.

7.3. Àudio

Pel que fa a la part d'àudio del muntatge s'ha treballat de manera similar a la de vídeo. La feina que es va fer en l'aspecte del so fou bàsicament pujar i baixar el nivell de l'àudio que interessava en cada cas. A més també mantenir un mateix nivell tan pel que fa a les parts parlades com en cas de l'àudio d'ambient i de les músiques.

En un primer pas es va haver de fer alguna correcció degut a aspectes derivats del rodatge. En totes les imatges que es van enregistrar i en les quals s'havia col·locat més d'un micròfon, alhora de situar-les sobre la línia de temps de la seqüència del Final Cut, va caldre arreglar-les. Totes les pistes d'àudio apareixien a la línia de temps ocupant dos canals. En el cas que el vídeo comptés amb un únic micròfon, el que apareixia era l'àudio d'aquest micròfon, que era mono, repetit als dos canals. En cas que fos un clip enregistrat amb dues fonts d'àudio, aleshores cadascun d'aquests micròfons apareixia en un canal diferent. En aquest punt va caldre escollir quin dels dos micròfons era el que interessava més. Normalment això ja se sabia amb anterioritat ja que un dels dos micròfons solia ser el de corbata que s'havia posat a l'entrevistat mentre que l'altre era el d'ambient que duu incorporat la càmera. Per aquest motiu, sempre que un clip de vídeo venia amb dos canals d'àudio diferents, s'acostumava a descartar el d'ambient. En algun cas, però, va interessar mantenir també el so captat amb el micròfon d'ambient per donar més presència a la situació.

A continuació s'explica com es van repartir les 6 pistes d'àudio creades en cada seqüència:

- 1) Pistes 1 i 2. Aquí s'hi van col·locar els àudios que anaven en *on* normalment. És a dir, aquells àudios que eren els que havien de tenir més protagonisme. Aquest era el cas, per tant, de totes les declaracions de les entrevistes així com l'àudio de plans exteriors o de recurs que interessava que estiguessin en primer pla ja que interessava el que se sentia o es deia.

- 2) Pistes 3 i 4. Aquí es van situar els sons que acompanyaven els principals i que exercien la funció d'enriquir l'ambient. Un exemple seria el so ambient de la carretera o de la platja.
- 3) Pistes 5 i 6. Aquestes es van reservar únicament per les músiques. En total 5 composicions diferents.

Un cop escollit l'ordre de les pistes i quin tipus de so aniria a cadascuna es va procedir a treballar sobre els nivells de cadascun i les transicions, així com els *fade in* i els *fade out*.

De la mateixa manera que es va decidir en el cas de la imatge, un altre aspecte que s'ha deixat com a ampliació del projecte és el de la correcció de l'àudio. Degut a les pretensions de realitzar un documental el màxim de professional possible, es va decidir que un cop finalitzat el muntatge s'enviaria tot l'àudio del mateix a un tècnic de so per a que en fes la correcció adient i en crees un màster que incorporar al documental en la seva versió acabada.

8. Col·laboracions

8.1. Imatges cedides

Com s'ha explicat en anteriors apartats, el material rodat amb que es va comptar per a realitzar el documental fou enregistrat íntegrament en territori espanyol. Les localitzacions van ser Barcelona, Tarragona i Castelló de la Plana. Així, tota l'acció transcorre entre aquestes tres ciutats.

Ara bé, es va pensar que tenint en compte que el documental està centrat en un noi de la franja de Gaza, seria molt interessant poder obtenir algun tipus de material audiovisual d'allà. D'aquesta manera l'espectador tindria una idea molt més acurada de l'entorn natural del protagonista. A més, tot sovint aquest parla de com és Gaza, de les diferències i similituds amb Espanya i també de com van ser per ell els dies que va durar la incursió israeliana. Si tots aquestes experiències i sensacions que transmet l'Ayman es poguessin acompanyar amb imatges, es reforçaria molt el missatge a transmetre. Degut a motius molt variats, desplaçar-se a la franja de Gaza era del tot impossible. Tant per motius econòmics com per causes polítiques i, en major mesura, degut al bloqueig que viu aquest territori.

Un cop arribat a aquesta conclusió i havent decidit que seria molt beneficiós pel producte en que s'estava treballant el fet de comptar amb imatges externes de Gaza, es va iniciar el procés per tal d'aconseguir-les. Es va contactar amics i familiars de l'Ayman per tal que gravessin indrets i aspectes molt concrets que ja s'havien decidit prèviament, però va resultar que el material d'enregistrament del que disposaven era de poca qualitat i això hauria provocat que les imatges no encaixessin bé amb la resta. Descartada aquesta possibilitat, es va pensar amb la persona d'Alberto Arce, un jove asturià amb residència a Barcelona.

Alberto Arce compta amb una important experiència com a periodista i documentalista enfocat a temes internacionals i, més concretament, en conflictes. Ha estat i ha treballat a Cisjordània (on el 2005 va realitzar un documental que duu de títol Internacionales en Palestina), Islàndia, Iran, Iraq i Afganistan, entre d'altres. El desembre del 2008, Arce va arribar a la franja de Gaza amb la intenció de conèixer-ne la realitat i de realitzar un documental. Quan duia pocs dies va esclatar l'operació

“Plom Fos”. Tot i que molts periodistes internacionals van decidir abandonar la franja, ell va escollir quedar-se i documentar tot el que estava a punt de succeir. Durant els aproximadament vint dies que va durar l’ofensiva, Alberto va ser testimoni de moments molt durs i crítics, els quals va poder enregistrar. En total, quasi 40 hores d’imatges. Un cop tornat aquí, va ordenar tot el material i va realitzar un documental de dues hores que ha guanyat fins a nou premis (entre els quals destaca el d’Amnistia Internacional). El documental, que es diu *To shoot an elephant*¹², ha estat pre-seleccionat en dues categories diferents per als Premis Goya del 2010.

Arce, a més, va donar recolzament a la campanya per aconseguir que Ayman pogués sortir de Gaza per venir a estudiar aquí. Així, quan se’l va contactar ja era coneixedor de la història. Després d’un parell de trobades en persona, es va prestar de manera totalment desinteressada a cedir la totalitat del material que havia enregistrat i amb el qual havia realitzat el seu documental. En total, 39 hores de metratge dividides en 825 clips que ocupen un total de 545 Gigabytes.

El material que es volia extreure de les imatges d’Arce havia d’anar a un lloc molt específic dins del documental. El que es volia transmetre es tenia també molt clar. La intenció era que il·lustressin el bloc pertanyent a política. Aquí és on Ayman parla sobre els dies de l’ofensiva israeliana i la situació en la qual viu la població de la franja. També es tenia molt clar que no es volien imatges excessivament dures. Tenint en compte el context en que foren gravades, les situacions extremes són nombroses. Es veu amb molta freqüència com avions i vaixells bombardegen les ciutats, molta gent ferida, morta, nens patint, etc. Era molt difícil doncs no escollir imatges dures. Tenint en compte tot això, es va optar per buscar imatges que es muntarien amb les declaracions d’Ayman. Es van escollir imatges de les mancances a Gaza quan Ayman ho explica i, per tant, les imatges mostren la falta d’infraestructures, entre d’altres. Quan defensa que els palestins no són terroristes, s’ensenya com Israel ataca de manera desmesurada i desproporcionada a objectius civils com escoles o hospitals. Així, quan explica el motiu pel qual els palestins resisteixen, queda clar que es fruit de l’ocupació i els constants atacs per part de l’exèrcit israelià. D’aquesta manera justifica que la resistència armada palestina és licita i justa, ja que respon a un atac igualment

¹² Enllaç de la pàgina web del documental: <http://toshootanelephant.com/>

armat. En definitiva, les imatges enregistrades per Arce i que es van escollir no fan més que reforçar les paraules i sensacions d'Ayman.

Pel que fa al procés de selecció, cal remarcar que fou llarg i complicat. Com s'ha dit, el total d'imatges sumaven vora 40 hores. Cal dir que no es van visionar la totalitat ja que, al tenir tan clar el què es necessitava, es va poder realitzar el procés de manera força àgil i ràpida. Tot i aquesta avantatge, es va necessitar més de tres dies per poder tenir una idea del contingut i fer-ne una primera selecció de clips interessants. Fou molt complicat descartar escenes ja que n'hi havia moltes de bones. També es va procurar no utilitzar cap imatge que aparegués en el documental realitzat per Alberto. Va caldre un altre dia per acabar de retallar els minuts que es volien i muntar-los amb les declaracions ja preparades de l'Ayman. Finalment la durada del muntatge amb les imatges de Gaza va ser de quatre minuts exactes.

La combinació de les imatges de Gaza enregistrades per Alberto Arce amb les declaracions de l'Ayman pertanyents al material propi del projecte ha resultat tal i com s'esperava i es buscava.

8.2. Infografies

A banda del material propi enregistrat per l'autor i de les imatges cedides per Alberto Arce, també s'han utilitzat fotografies d'Ayman. Es va creure que seria ideal poder comptar amb imatges seves actuals i de quan era petit així com d'altres amb la seva família. Aquest material aniria al bloc on Ayman presenta i explica qui és la seva família i què fan a Gaza. D'aquesta manera s'enriqueix el discurs del protagonista i es reforça el que ens explica, mostrant l'aspecte físic dels seus familiars a través d'imatges. Així doncs, al llarg del procés de muntatge del documental, es va demanar en diverses vegades al mateix Ayman que es posés en contacte amb els seus familiars per tal que li fessin arribar fotografies seves. En total, vora 30 fotografies de quan era petit, amb la seva família, graduant-se a la Universitat, amb amics i en altres situacions.

El muntatge d'aquestes imatges es va encarregar també a una persona que no formava inicialment part de l'equip. Fou Ramon Ribas qui va realitzar un muntatge més

atractiu i dinàmic que va anar més enllà de senzillament inserir les fotografies sobre les declaracions d'Ayman.

Una altra infografia que apareix al documental són els mapes animats que mostren el trajecte realitzat per Ayman des que va sortir de la franja de Gaza fins que va arribar a Castelló de la Plana. La idea era incloure dos mapes. En el primer s'ensenyaria el viatge fet per Ayman des de casa seva (al camp de refugiats de Nuseirat) fins a Amman i des d'allà fins a Barcelona. En el segon el trajecte amb cotxe des de Barcelona fins a Castelló de la Plana aturant-se a Tarragona.

Aquesta animació la va dissenyar en Chris Hernández. Per a realitzar-la va utilitzar el programa Adobe After Effects. Primerament va fer una captura al Google Maps de la zona geogràfica que incloïa tots els punts que interessava que sortissin. Posteriorment, va esborrar totes les referències que sortien al mapa fins a deixar-lo buit amb únicament la silueta geogràfica de la zona. Aleshores, i ja treballant amb l'After Effects, va convertir la imatge en una capa 3D per tal de poder-hi posar una càmera i aconseguir així un efecte de panoràmica. Un cop fet això, hi va afegir una llum que al moure's de manera suau produeix una ombra sobre el mapa de tal manera que el mapa queda animat també des del punt de vista de la il·luminació. Finalment, va realitzar els traçats entre les ciutats d'origen i destí mitjançant una línia discontinua. També va afegir els noms d'aquestes ciutats acompanyats d'una petita animació que fa que apareguin suaument.

9. Música

Un aspecte molt important que s'ha tingut sempre en consideració és el musical. En diversos passatges del documental la inserció de músiques fan que s'aconsegueixi transmetre molt millor la sensació que es vol donar. Ja des d'un bon començament es va tenir clar que s'inclourien peces musicals.

El següent pas fou buscar un músic que ens pogués compondre i interpretar aquesta banda sonora original. No es volia recórrer a músiques ja existents ja que no hi havia pressupost per afrontar la despesa que suposava pagar els drets d'autor. També era molt millor poder treballar amb un músic per així fer-li un encàrrec personalitzat i anar afegint modificacions a partir de les primeres composicions. El músic fou finalment Miguel Fernández, amic dels directors del documental. En l'apartat sobre l'equip del documental que es pot trobar més endavant es presenta a Miguel i es parla del seu perfil professional.

Un cop escollida la persona encarregada de l'aspecte musical, es va realitzar una cerca d'artistes i grups que servissin de referència a Miguel. Mitjançant el programa en línia i gratuït *Spotify*, es va crear un llista de reproducció exclusiva pel documental. Allà els directors del mateix van anar afegint diversos temes que es creia que encaixaven amb el que buscaven transmetre en cada moment. Aquesta llista es va penjar de tal manera que tan Miguel com altres membres de l'equip s'hi van poder subscriure. Aquesta eina o programa va ser de gran ajuda i va permetre que Miguel treballés des del seu estudi composant les músiques i podent consultar en tot moment les referències que se li van donar.

Els artistes que es van plantejar a Miguel per tal que tingués una referència del que se li demanava foren els següents. The Appleseed Cast, Pau Vallvé, Damien Rice, Yann Tiersen, Clap Your Hands Say Yeah!, Last Days Of April i The Promise Ring. En total, dotze temes d'aquests artistes. Totes aquestes referències musicals van servir d'orientació a Miguel, però això no significa que, finalment, es bases en totes. Es van escollir alguns d'aquests temes per a perfilar més el que es volia i ell va elaborar la música afegint propostes personals.

Un cop elaborat el guió previ de muntatge i, per tant, dividit tot el documental en diverses escenes o blocs temàtics, es va començar a pensar en quin moment encaixaria millor la música. Finalment, i després de reflexionar-hi, es van escollir cinc moments puntuals i molt concrets on afegir-la. Un cop definides les influències i referències musicals, es va explicar a Miguel quin grup dels proposats i quina cançó s'acostava més al que es volia per a cadascun dels cinc moments.

1) Inici.

Just al començament del documental i quan apareix Ayman a la platja de Castelló parlant sobre les seves sensacions a l'escoltar i veure el mar.

En aquest cas la música s'inicia sobre un so de fons del mar que ja és present des de l'aparició dels crèdits del començament. Aquí es buscava una música lenta i ambiental que acompanyes les paraules d'Ayman. A més, aquesta música anava sobre el so del mar que seguia present tot i que en un segon terme. Així doncs, calia que fos instrumental i que transmetés calma i suavitat, que acompanyés les paraules del protagonista sense distreure l'espectador, sinó que més aviat el conduís a tenir una sensació similar de pau i tranquil·litat.. La música comença a diluir-se quan s'acaba l'escena i apareix el títol del documental i acaba desapareixen conjuntament amb el títol.

El grup que es va donar de referència per aquest moment concret fou The Appleseed Cast i el seu tema The Waking Of Pertelotte.

2) Escena de l'arribada a l'aeroport.

Aquesta escena comença just després de desaparèixer el títol del documental.

Es tracta d'una successió de plans que mostren l'arribada d'Ayman a l'aeroport de Barcelona. La idea era mostrar de manera àgil els primers moments del protagonista aquí. Com que aquestes imatges es mostren sense cap més àudio que el d'ambient i, per tant, no hi ha declaracions a sobre, es va pensar en acompanyar-les d'una música. Inicialment, s'havia pensat en que fos el mateix tema que en la primera escena i que, senzillament, canviés el ritme de l'inici convertint-se en més ràpid i animat, tal i com manen les imatges. Posteriorment, però, i per consell de Miguel, es va separar en dos temes diferents.

En aquest cas la música havia de transmetre l'alegria i felicitat que caracteritzava la situació. La música té aquí més protagonisme ja que a més sona en primer terme. En aquest cas se li va demanar a Miguel que s'orientés amb la cançó *On Reflection* de *The Appleseed Cast*. Aquest tema era interessant ja que en un moment hi ha un canvi de ritme que transmet perfectament la sensació que es volia donar al canvi inicial de l'escena a la platja, més reflexiva i interiorista, envers a l'entrada de les imatges de l'aeroport, més alegres i animades. Finalment, com s'ha dit, aquest impàs s'ha realitzat amb dos temes diferents, però que tot i això mantenen una unitat.

3) Escena de l'inici del viatge amb cotxe cap a Castelló de la Plana.

Aquesta escena comença just al principi del bloc sobre el viatge de Barcelona fins a Castelló. Les primeres imatges són plans exteriors de la ciutat de Barcelona enregistrats des de l'interior del cotxe. Aquestes imatges en moviment que tan sols compten amb l'àudio d'ambient i no tenen cap veu en off, es volia que anessin acompanyades de música per així introduir el bloc. Al començament la música entra al mateix moment que les imatges i sona a un nivell més alt, després apareix Ayman parlant a dins del cotxe. Aquí es va realitzar un fade out de la música per que quedés en segon terme però sense desaparèixer encara. La música torna a estar en primer pla en alguns moments en que apareixen imatges de l'autopista. Finalment desapareix quan Ayman, en off i des de la seva habitació a Castelló, comença a parlar del procés que va seguir per aconseguir el visat.

En aquest moment del documental, es volia que la música servís de transició entre el bloc temàtic referent a la introducció del documental i al començament del viatge. La música ajuda a diferenciar aquests dos blocs ja que pren el protagonisme per sobre de les declaracions. En aquest cas se li va donar a Miguel una cançó del grup *Clap Your Hands Say Yeah!* que es titula *Over and Over Again*. Aquest tema és molt rítmic i encaixa perfectament amb la situació que apareix al documental: dinamisme creat pel moviment de les imatges a dins del cotxe. A més, Ayman explica com se sent en el moment d'iniciar, per fi, l'última etapa que el durà al seu lloc de destí final. Aquestes sensacions són

d'alegria i emoció, i la melodia del tema compost per Miguel acompanyen perfectament aquest sentiment.

4) Declaracions de l'Ayman sobre la seva família.

Durant el trajecte entre Barcelona i Castelló es succeeixen imatges de l'exterior amb plans a dins del cotxe. A més, apareixen també imatges d'Ayman a la seva habitació de Castelló mentre se l'entrevista. Dins d'aquest bloc anomenat del viatge, parla sobre la seva família, entre altres temes. A més, gràcies a les fotografies facilitades per Ayman, es mostra una successió d'aquestes imatges. Tot plegat va fer que es pensés en que seria interessant diferenciar aquest moment de la resta del contingut d'aquest bloc i, per tant, de la resta del viatge. Donat a més el tema que es toca, es va decidir que seria convenient elaborar una música.

La música d'aquest moment és molt important i sensible. Havia de saber acompanyar imatges del protagonista quan era petit i en un entorn familiar. La intenció era donar a l'escena un to innocent i que transmetés a l'espectador una sensació de familiaritat i infantesa. Es va pensar en una melodia similar a les cançons de bressol per a nadons. Finalment, es va escollir novament una cançó de The Appleseed Cast titulada Bird Of Paradise per tal de guiar a Miguel. Aquest va visualitzar les fotografies d'Ayman juntament amb les seves paraules sobre la família i tot amb la cançó com a referència. El tema que va compondre fou basat en aquell tot i que lleugerament més calmat i més reflexiu. Tot i això, quan es va afegir la melodia sobre la imatge muntada va convèncer des del primer moment.

La melodia s'inicia suaument just després d'una imatge d'Ayman escoltant música al cotxe mentre canta. Es va escollir aquest moment ja que estava lliure de declaracions seves en off i a més coincidia que ell estava cantant amb veu baixa mentre mirava per la finestra pensativament. La música sona tota l'estona que hi ha fotografies en imatge fins que al final acaba lentament per donar pas a l'últim tram del bloc del viatge.

5) Final i crèdits.

En l'últim bloc temàtic del documental les imatges són més calmades i quasi no apareix cap pla de recurs que despisti l'espectador. La última imatge que es veu és la d'Ayman just al mateix lloc on se l'ha vist al principi de tot, a la platja.

En un inici s'havia pensat en posar aquesta última composició sobre aquestes imatges de la mateixa manera que es fa amb la primera de les cançons. Un cop afegida aquesta sobre les imatges es va veure, però, que encaixava molt millor sobre els crèdits finals.

Finalment, es va situar sobre el text que diu Ayman sobre la corresponent traducció en àrab que es veu en pantalla sobre un fons negre. En aquest punt la música reforça el missatge que es vol transmetre amb les paraules d'Ayman. És també transició entre la conclusió del documental i l'aparició dels crèdits.

El ritme d'aquest tema és sensiblement diferent a les anteriors. Recorda una mica als sons orientals ja que hi ha un instrument de percussió que pren el protagonisme i que té una sonoritat similar a la música àrab. En aquest cas la composició fou una proposta de Miguel sense que es valgués de cap de les propostes que se li havien fet. La música va agradar molt i es va acceptar des d'un bon inici sense quasi fer-ne cap modificació.

Pel que fa al procés de composició i enregistrament de totes les músiques, Miguel va utilitzar el programa Cubase SX instal·lat al seu PC que compta amb una targeta de so Alesis io2. A més, per a les parts de percussió es va servir del programa Band-in-a-Box. També va connectar el seu piano Roland FP-2 amb el que va enregistrar tots els sons de piano, així com alguna bateria. Un cop elaborades les músiques, va afegir alguns efectes que venen en el mateix programa Cubase SX, com són reverberacions. Totes les pistes creades les va exportar i en va crear arxius en format .wav que són els que es van inserir al Final Cut per treballar-les sobre el muntatge amb les imatges així com amb la resta de parts d'àudio.

Miguel fou el compositor de totes les músiques utilitzades en el documental. També ell va enregistrar alguns instruments que van formar part de les composicions, com és

la guitarra el baix. Però també el van acompanyar Sonia Lorenzo al piano i Ivan Martínez a la bateria.

10. Traduccions i subtítols

El protagonista del documental, Ayman, és palestí. La llengua oficial a Palestina (Cisjordània i la franja de Gaza) és l'àrab. A les escoles palestines s'ensenya en àrab. A més, i degut a la particular situació que es viu, en molts casos també s'ensenya l'hebreu. A banda d'aquests dos idiomes que predominen a la regió, també es comú en l'educació palestina l'aprenentatge de terceres i quartes llengües. En la majoria de casos, aquestes són l'anglès (principalment), el francès, l'alemany i l'espanyol.

Un cop finalitzada la Primera Guerra Mundial, el que fins aleshores era l'Imperi Otomà va quedar dividit i sota control d'occident. El que avui dia coneixem com a Síria i el Líban van passar a mans de França; motiu pel qual es coneix millor l'idioma francès en aquestes regions. Palestina (juntament amb el que avui és Jordània) estigué sota mandat britànic des del 1917 fins el 1948. Aquest fet ha repercutit en que avui dia el nivell de comprensió i coneixement de l'anglès en aquesta zona sigui important. També hi ha influït el conflicte a la regió. Són moltes les agències de les Nacions Unides que hi treballen, i molts els mitjans de comunicació que hi tenen corresponents informant permanentment de l'actualitat. La comunitat internacional és molt nombrosa a Palestina i aquesta utilitza l'idioma vehicular i dominant mundialment, l'anglès.

Ayman va venir a estudiar a Castelló de la Plana un màster sobre Pau, Conflicte i Desenvolupament que es realitza a la Universitat Jaume I i que està emmarcat en la Càtedra UNESCO de Filosofia per la Pau¹³. Aquest màster compta amb gran quantitat d'estudiants estrangers, per la qual cosa s'ofereixen dues vies per a realitzar-lo: una en castellà i l'altre íntegrament en anglès. Ayman, que no havia estudiat mai castellà, va optar per la via en anglès.

Degut a les característiques pròpies del documental, aquest és gairebé en la seva totalitat en anglès. Tots els testimonis entrevistats, a excepció de Eloísa Nos Aldás (directora del màster i que parla en castellà), són estrangers i sempre que apareixen al documental parlen en anglès.

¹³ Enllaç de la càtedra: <http://www.cufp.uji.es/espanol/>

La intenció és difondre aquest projecte al màxim de gent possible començant, òbviament, pel territori català i espanyol i arribant en la mesura del possible a l'estranger. A més, interessa especialment que es pugui projectar a Palestina i Israel. Aquestes aspiracions condueixen a la necessitat d'adaptar el documental per als públics al que es pretén arribar. Així per tant ha calgut realitzar diverses versions pel que fa a l'aspecte idiomàtic i d'interpretació:

- Versió subtitulada al castellà. En aquest cas s'han traduït totes les entrevistes i talls de veu que es consideren necessàries per a la completa i total comprensió del documental. Amb l'excepció, però, dels talls d'entrevista a Eloísa ja que aquests són en castellà.
- Versió subtitulada al català. Aquí s'ha traduït al català la totalitat del documental. Aquí, però, s'han deixat també les declaracions d'Eloísa en versió original ja que s'ha entès que tots els espectadors de llengua catalana coneixen perfectament el castellà. A més, sempre que és possible, és preferible no modificar la versió original per tal de no perdre l'essència del que vol transmetre la persona que parla.
- Versió subtitulada a l'anglès. Tot i que la pràctica totalitat del documental és en anglès, va caldre traduir i subtitular la part en que parla Eloísa ja que ho fa en castellà. Finalment, però, es va decidir realitzar una versió subtitulada completament en anglès ja que en alguns moments del documental és complicat entendre el que es diu ja que tan sols una de les persones que parla té l'anglès com a llengua materna. Amb una versió subtitulada amb anglès sobre el propi original, es dona l'oportunitat a tots aquells espectadors que no tenen un nivell excessivament alt d'anglès i que tampoc coneixen el castellà i el català a que puguin seguir l'argument més fàcilment.

Aquestes tres versions són imprescindibles i bàsiques per assolir els objectius que s'han marcat en l'àmbit de la difusió. Ara bé, també interessa, tal com s'ha dit abans, que es pugui projectar al Pròxim Orient. Per poder assolir això existeix la intenció d'elaborar subtítols en àrab i hebreu. Òbviament això té més dificultat ja que es requereix d'ajuda externa. Però es creu que al disposar del documental traduït també a aquests idiomes facilitarà molt que pugui arribar a on interessa. Tot i això, es deixarà

la realització dels subtítols en àrab i hebreu per més endavant, de tal manera que es pot considerar que seria un aspecte a tenir en compte de cares a una ampliació del projecte.

Alhora de realitzar els subtítols s'han seguit diverses etapes. Primerament s'ha revisat totes les transcripcions que ja s'havien realitzat prèviament. Aquest document és bàsicament la versió en text de tot el que es diu al material enregistrat. Es va realitzar poc després del rodatge i va servir per elaborar el guió per al posterior muntatge. D'aquest document amb les transcripcions se'n va elaborar un segon (amb Excel, en aquest cas) on es va ordenar tot el que es diu, excloent el que finalment es va descartar al muntatge final i ordenant-lo exactament igual de com apareixia al documental muntat. A la vegada que es feia això, es va aprofitar per a revisar que el text coincidís exactament amb el que es deia. Aleshores, en una pestanya nova, es va començar a traduir totes les parts en anglès al català. En una segona pestanya es va fer el mateix però en castellà i, finalment, en una tercera es van traduir les parts que estaven en castellà de la versió original a l'anglès.

Les traduccions les van dur a terme tres persones, principalment. La Cristina Valentí i l'Arnau Llaberia es van encarregar de preparar totes les declaracions i fer la primera traducció de la versió original al català. Les traduccions de les declaracions originals en castellà a l'anglès les va realitzar la Cèlia Llaberia. Finalment, l'Alba Fossas va fer primerament una revisió de la versió catalana i posteriorment la va traduir al castellà.

Alhora d'inserir els subtítols sobre les imatges, es va crear una quarta pista de vídeo en la qual es van crear els títols mitjançant l'eina del Final Cut destinada a aquesta funció. Es va fer d'una manera pràcticament igual a la que es va utilitzar per retolar les persones que apareixen al documental. La única diferència és que en el cas dels subtítols, el text es va afegir sobre la imatge sense cap tipus de transició ni dissolució. El procés d'inserció dels subtítols va resultar llarg i feixuc ja que és una feina manual i laboriosa. Calia anar transcrivint frase per frase el que es tenia al document d'Excel i mirar que encaixés correctament sobre la veu.

11. Difusió del producte

Tan bon punt el documental estigui del tot finalitzat i s'hagi inclòs també tot el que s'ha previst i queda explicat en l'apartat d'ampliacions del projecte, es començarà a difondre.

S'han definit dos vies de difusió principals sobre les que es treballarà. Aquestes són l'oferiment del documental en televisions i la presentació del mateix en festivals de cinema per tal d'intentar que se seleccioni i entri a competició oficial.

Pel que fa a les televisions, ja des d'un bon inici es va pensar en la possibilitat de que es projectés en aquesta plataforma un cop acabat. Aquest és el motiu pel qual es va procurar que la durada del documental fos de 26 minuts, ja que aquest és el minutatge que accepten les televisions alhora de projectar un documental i és degut a aspectes de publicitat. Respecte a aquest punt, a través de Lluís Valentí (director d'una de les productores del documental-Valentí Films) s'ha rebut informació des de l'Àrea de Documentals de la Televisió de Catalunya¹⁴. Existeix una comissió a la qual es poden enviar projectes documentals per tal que siguin acceptats i es puguin projectar a algunes de les cadenes de TVC. La data límit per a entrar a la primera comissió de l'any 2011 és el 24 de març. S'intentarà tenir una versió definitiva per concursar en aquesta comissió, en cas de no arribar a temps dins d'aquest termini, s'enviarà per a la següent.

La segona via per a fer difusió del documental és a través de la inscripció del mateix en festivals de cinema. La quantitat de festivals existents és molt gran. A continuació es detallen els que s'han escollit com a més interessants per enviar-hi el documental. Aquests festivals interessen especialment ja que són mostres de cinema documental o bé de cinema relacionat amb els drets humans. Tot i això, el procés de recerca no finalitza aquí: Un cop enllestida la versió definitiva del documental, començarà una recerca més exhaustiva de festivals a on enviar una còpia del mateix:

- Festival de Cinema de Girona. Enguany es celebrarà la 23ena edició d'aquest certamen que és el festival de curtmetratges més antic de

¹⁴ Enllaç a Internet de Televisió de Catalunya: <http://www.tv3.cat/>

Catalunya. S'ha escollit aquest festival ja que els directors del documental treballen en l'organització del mateix des de fa uns quants anys. A més, el director és Lluís Valentí, que a la vegada és el director d'una de les productores del documental. D'aquesta manera s'assegura que el documental es projectarà en el marc de la següent edició del festival, el desembre del 2011.

- Festival de Cine Documental de Jaen¹⁵. Al lloc web d'aquest festival no surten encara les dates de l'edició del 2011. Tan bon punt estigui actualitzada i se'n coneguin les bases, s'hi enviarà una còpia.
- Festival Documenta de Madrid¹⁶. L'edició del 2011 es realitzarà el maig d'enguany. La inscripció per aquest festival ja està tancada. S'enviarà el documental a la següent edició del 2012.
- Marató de Cinema Solidari de Girona¹⁷. En aquest cas no es tracta d'un festival sinó que d'una mostra de cinema solidari. Al lloc web encara no s'ha publicat la informació referent a l'edició del 2011. En qualsevol cas, s'intentarà participar ja que a més és una mostra que es realitza a la ciutat d'origen dels directors del documental.
- Festival Beefeater In-Edit de Barcelona¹⁸. La novena edició d'aquest festival que té lloc a la ciutat de Barcelona es celebrarà del 27 d'octubre al 6 de novembre del 2011. S'enviarà una còpia per intentar que sigui seleccionada pel programa oficial.

¹⁵ Enllaç del festival: <http://www.festivaldecinedocumentaldejaen.com/>

¹⁶ Enllaç del festival: <http://www.documentamadrid.com/>

¹⁷ Enllaç de la mostra: <http://xarxanet.org/events/marato-de-cinema-solidari-girona>

¹⁸ Enllaç del festival: <http://www.in-edit.beefeater.es/webapp/>

- Docs Barcelona¹⁹. International Documentay Film Festival. La inscripció a l'edició d'enguany, que serà de l'1 al 6 de febrer, ja està tancada. S'enviarà el documental a l'organització de cares a la següent edició, el 2012.
- Play-Doc²⁰. International Documentary Film Festival (Pontevedra). L'edició del 2011 serà del 30 de març al 3 d'abril. En aquest cas també s'haurà d'enviar el documental per a la inscripció de l'edició del 2012.
- Movies That Matter²¹ (Den Haag, Països Baixos). Aquest festival és una iniciativa d'Amnistia Internacional. Es vol enviar una còpia del documental amb els subtítols en anglès per intentar participar-hi.
- Festival de Cine y Derechos Humanos²² (San Sebastià). L'edició d'enguany es realitzarà entre el 8 i 15 d'abril. La data límit per inscriure el documental és el 15 de febrer. S'intentarà enviar una còpia encara que no estigui completament acabada sempre i quant sigui una versió suficientment bona del documental.
- International Documentary Film Festival²³ (Amsterdam). La 24ena edició d'aquest festival de documentals es durà a terme del 16 al 24 de novembre d'aquest 2011. S'enviarà una còpia del documental amb els subtítols en anglès per a que sigui considerada en el procés de selecció.
- Toronto Human Rights Watch Film Festival²⁴. La 8ena edició d'aquest festival tindrà lloc a la ciutat de Toronto del 22 de febrer al 4 de març de 2011. Es vol enviar una còpia del documental de cares a la 9ena edició l'any 2012.

¹⁹ Enllaç del festival: <http://www.docsbarcelona.com/>

²⁰ Enllaç del festival: <http://www.play-doc.com/>

²¹ Enllaç del festival: <http://www.moviesthatmatter.nl/mtm/site/home.vm?language=en&pagina=>

²² Enllaç del festival: <http://www.cineyderechoshumanos.com/2011/>

²³ Enllaç del festival: <http://www.idfa.nl/nl.aspx>

²⁴ Enllaç del festival: <http://humanrightsfilmfestival.ca/>

- Human Rights Nights International Film Festival²⁵ (Bolonya). El passat mes d'octubre del 2010 va tenir lloc l'última edició d'aquest festival de cinema sobre drets humans. Tan aviat com la pàgina web obri el termini per inscriure's a l'edició del 2011 s'enviarà una còpia.
- Human Rights Film Festival²⁶ (Dokukino, Croàcia). La última edició es va fer el passat més de desembre del 2010. Tan bon punt es publiqui la convocatòria per l'edició del 2011 també s'hi enviarà una còpia del documental.

Aquesta és una primera llista dels festivals als que interessa participar. Tal i com s'ha dit, la recerca de certàmens cinematogràfics continuarà a mesura que es vagi finalitzant la versió definitiva del documental.

Per altra banda, també es té pensat oferir el documental a centres cívics i organitzacions no governamentals que estiguin relacionats amb la temàtica que es tracta. Un exemple és la ONG Xarxa d'Enllaç amb Palestina²⁷ amb la qual l'autor del projecte va realitzar el voluntariat a Palestina, tal i com s'ha explicat a l'introducció de la memòria.

²⁵ Enllaç del festival: <http://www.humanrightsnights.org/>

²⁶ Enllaç del festival: <http://humanrightsfestival.org/en/>

²⁷ Enllaç de l'organització:
http://palestina.cat/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=40&Itemid=45&lang=ca

12. Equip humà i rols

En aquest apartat es citen les persones que han intervingut d'alguna manera en el procés de producció del documental. Un aspecte molt important a tenir en compte és com s'han contactat les persones que han col·laborat en el documental. La Cristina Valentí és filla d'un director, productor i distribuïdor de cinema. Degut a això, ella sempre ha estat vinculada al món del cinema a Catalunya. A més, treballa organitzant el Festival de Cinema de Girona. Tot plegat li ha servit per conèixer molta gent d'aquest àmbit i, per tant, realitzar molts contactes. L'Arnau també ha treballat en l'organització del Festival de Cinema de Girona. A més, té amics molt propers que han realitzat estudis i tenen experiència professional en el món audiovisual. Tot plegat ha conduït que s'hagi recorregut a aquests contactes, tan per part de l'Arnau com de la Cristina. Es pot dir que l'equip que ha conformat la producció i realització del documental és més un grup d'amics amb afinitats i interessos similars més que un grup unit únicament per interessos professionals.

La direcció del documental ha estat compartida entre Arnau Llaberia i Cristina Valentí. Ambdós han realitzat tasques de direcció i gestió de tot el procés. Els dos han pres totes les decisions en cada pas del procés de producció. Tan durant el rodatge com després, en el procés d'edició. Per tant, han tingut un paper protagonista tant en l'àmbit tècnic com en el de lideratge de tot el projecte.

A continuació es presenten aquestes persones tot explicant quina ha sigut la seva funció específica. En el cas que la persona que hagi realitzat una tasca que ja ha quedat explicada en el pertinent apartat tan sols se'n farà un breu resum.

- **Arnau Llaberia Garcia**

L'Arnau Llaberia és l'autor del projecte. Ell és l'estudiant del Graduat Propi en Mitjans Audiovisuais i, per tant, la persona que s'avalua del Projecte Final de Carrera. Així doncs, ha estat el responsable final pel que fa a la organització i redacció de tota aquesta memòria. Tal i com s'ha explicat a la introducció, Arnau ha trobat el punt mig ideal per tal de poder realitzar un projecte que englobi els dos principals objectius del mateix: un treball que compleixi els requisits que demana la Universitat per a poder ser acceptat com a projecte de final de carrera a la vegada que un projecte que satisfaci

també les inquietuds i interessos més personals de l'autor. Amb aquest documental es veuen, doncs, complides aquestes dues expectatives.

Més enllà de complir amb els requisits imposats per la Universitat, Arnau també ha estat a càrrec de la direcció del documental, com a peça audiovisual independent del projecte universitari. Aquesta direcció, com ha quedat clar, ha estat compartida amb Cristina Valentí, de qui es parlarà a continuació. Les responsabilitats de lideratge i de presa de decisions han estat, doncs, a les mans dels dos. La relació que els uneix és la d'una estreta amistat que ve de lluny, concretament de l'època en que es van conèixer quan realitzaven els estudis de batxillerat a Girona, fa aproximadament tretze anys. Al llarg d'aquest temps, més enllà de mantenir aquesta amistat, han treballat també conjuntament en diferents projectes tal i com s'ha explicat anteriorment. Aquestes experiències prèvies han ajudat a que la direcció compartida hagi resultat òptima i molt beneficiosa pel documental. Ambdós sabien perfectament en quin àmbit podien donar el seu millor rendiment i, per tant, han sabut en quins aspectes delegar la presa de decisions a l'altre. Degut al seu perfil i coneixements adquirits en els seus estudis, Arnau ha estat a càrrec dels aspectes tècnics de la producció. A continuació es detalla quines han sigut les funcions estrictament tècniques, més enllà a la pròpia direcció del documental:

- L'Arnau va ser qui va enregistrar la pràctica totalitat de les imatges que conformen el documental (a excepció de les cedides per Alberto Arce, tal i com s'explica en l'apartat de col·laboracions), tot i que en alguns casos també Cristina va gravar algunes escenes. En qualsevol cas, i tal i com queda especificat en els crèdits, Arnau és l'operador de càmera del documental. Això també inclou aspectes d'il·luminació i de so. Tot i que no es comptava amb cap material per il·luminar, Arnau va estar pendent d'aquest aspecte alhora d'enregistrar. De la mateixa manera, seves van ser les decisions de quin micròfon utilitzar en cada situació i de quina manera emprar-lo. Degut a que l'equip de rodatge era mínim, ell va haver de fer-se càrrec d'aquestes feines que normalment estarien en mans d'altres persones.
- Lligat al punt anterior, Arnau també es va fer càrrec del procés de captura de tot el material enregistrat un cop es va donar per finalitzat el rodatge. Va

decidir de quina manera i amb quin programari realitzar aquesta tasca. De la mateixa manera, davant els diversos imprevistos sorgits en aquest punt, ell va contactar amb la gent que va creure oportú per tal de solucionar els contratemps. Un cop finalitzat el procés de captura, va organitzar tot el material i el va ordenar i emmagatzemar de tal manera que fos fàcilment accessible a la vegada que es minimitzés el risc de pèrdua o dany.

- Pel que fa al procés d'edició, Arnau es va encarregar del maneig del programari escollit (el Final Cut). Ell va realitzar la totalitat de l'edició. Ara bé, en tot moment estigué acompanyat de Cristina. Així doncs es pot dir que els muntadors del documental són l'Arnau i la Cristina per igual, amb l'única diferència que l'Arnau era el que manejava l'ordinador la majoria de temps ja que estava més familiaritzat amb el programa que s'usava. Tot i això, en alguns moments també Cristina va prendre aquest rol. També Laia Niubó va estar present en bona part del procés d'edició, participant activament en l'elaboració del muntatge final. En el muntatge es va parar especial atenció en la imatge i en transmetre el que es buscava a partir d'aquesta. També es va realitzar les pertinents correccions i adaptacions de nivells pel que fa al so, però sense aprofundir molt ja que ja s'havia pres la decisió que, un cop finalitzada l'edició, s'enviaria tot l'àudio a un tècnic de so.

En un altre aspecte en el que va participar Arnau fou en les traduccions i elaboració dels subtítols. Ell va ajudar a realitzar les traduccions que en la seva majoria les va fer la Cristina. Ambdós van elaborar els subtítols i els van afegir al muntatge realitzat amb el Final Cut. Aquest procés ha quedat ja explicat en l'apartat referent als subtítols i traduccions.

- **Cristina Valentí Ternero**

La Cristina Valentí és també de Girona. És llicenciada en Periodisme per a la Universitat Autònoma de Barcelona. Ha cursat també un màster en Gestió Cultural a la Universitat de Barcelona. Actualment treballa com a tècnic de comunicació a la Unitat de Comunicació Científica de la Oficina d'Investigació i Transferència Tecnològica de la Universitat de Girona. Té experiència en l'àmbit audiovisual. En la segona edició

dels Premis Gaudí de l'Acadèmia del Cinema Català va guanyar el premi al millor curtmetratge 501 dirigit per Laia Fàbregas i amb guió seu.

Tal i com s'ha dit, la Cristina és també la directora del documental. Conjuntament amb l'Arnau ha participat en tot el procés de producció. Més enllà d'això, ha realitzat altres tasques:

- Durant el rodatge va estar a càrrec de les tasques de producció. Va gestionar els contactes amb els diferents mitjans de comunicació que volien entrevistar a l'Ayman. També es va encarregar de realitzar un pla pels quatre dies que va durar el rodatge.
- Conjuntament amb l'Arnau va visionar tot el material enregistrat i va elaborar el guió, tal i com s'ha explicat en l'apartat corresponent.
- Durant el procés d'edició va supervisar tot el muntatge de vídeo i en alguna ocasió va estar també al càrrec del maneig del Final Cut.
- Va traduir la versió original transcrita de l'anglès al català. També va passar tots els textos al Final Cut i va afegir-los en forma de subtítols sobre el muntatge de tal manera que encaixessin sobre la veu.
- Va elaborar una primera versió dels crèdits de l'inici i del final.

- **Laia Niubó**

La Laia es va involucrar en el projecte des d'un bon inici. De fet, la idea original fou compartida entre ella i la Cristina. La Laia és de Linyola (Lleida) tot i que treballa i viu a Barcelona. És també periodista. Actualment treballa pel programa Entre Línies de TVC, encara que també ha treballat per altres mitjans com Catalunya Ràdio i RAC1. Degut a la seva feina i al seu lloc de residència, no s'ha pogut involucrar en el projecte tant com li hauria agradat. No va poder participar en el rodatge i tampoc va poder assistir a totes les reunions que es van realitzar entre la Cristina i l'Arnau un cop el projecte es va reprendre i es va començar a perfilar el guió i l'estructura del documental. Tot i això, sempre que ha pogut s'ha desplaçat fins a Girona per participar activament en el procés d'edició. De fet, ha estat present en bona part del muntatge. La seva aportació ha sigut molt útil i valorada en tan que compta amb una experiència

professional important. A més, va guanyar conjuntament amb la Cristina un Gaudí al millor curtmetratge en la segona edició dels guardons celebrada el gener del 2010, per un curtmetratge documental que es diu 501.

La Laia, per tant, ha estat una peça important. La seva tasca ha estat clau sobretot pel que fa a l'assessorament.

- **Raül Busquets**

En Raül ha estat una de les persones més importants en el documental. Sense tindre cap rol de responsabilitat o de decisió, ha esdevingut una peça clau en diversos aspectes d'àmbit tècnic.

En Raül viu i treballa a Blanes. Va estudiar Realització i Producció a l'escola IDEP²⁸ de Barcelona fent posteriorment l'especialització en Direcció de Fotografia. A part, ha fet també diversos cursos de Muntatge. Actualment treballa a la productora RBR Films²⁹ que ell mateix va crear i que està especialitzada en producció i realització audiovisual. Ha dirigit varis curtmetratges i ha treballat com a director de fotografia i muntador en els llargmetratges A la soledat i Res Publica del director José María Nunes.

Degut a la seva àmplia experiència professional i gràcies a la bona relació entre ell i l'Arnau i la Cristina, en Raül es pot dir que ha exercit d'assessor tècnic. En un primer moment s'havia contemplat la possibilitat de demanar-li realitzar el muntatge, ja que ell té un gran domini en aquest àmbit a més d'un ampli coneixement del software Final Cut, però finalment es va descartar per motius pràctics de mobilitat. A més, no se'l volia carregar d'aquesta responsabilitat sense poder oferir-li una retribució econòmica justa. Finalment ell no va estar al càrrec de l'edició, però si que se li va demanar realitzar una correcció de color del documental un cop aquest estigués totalment enllestit. Tal i com es coneix en l'àmbit professional, realitzar l'etalonatge, que no és més que donar un to uniforme a la imatge del producte, corregint-ne possibles errors. Com ja s'ha dit, Raül domina el programari d'edició no lineal de

²⁸ Enllaç de l'escola: <http://www.idep.es/>

²⁹ Enllaç de la productora: <http://www.rbrfilms.com/>

vídeo, i és també un gran coneixedor de l'aplicació Color, programa que funciona sobre el Final Cut i que és una eina molt bona i pensada exclusivament per a realitzar l'etalonatge d'una peça audiovisual. La seva tasca en aquest aspecte ha sigut molt important, doncs encara que Arnau tenia coneixements bàsics d'etalonatge rebuts durant la seva formació, no havia mai realitzat cap correcció a un nivell semi professional. A més, es preferia encarregar aquesta feina a algú amb certa experiència per tal d'obtenir un millor resultat i a la vegada guanyar temps.

Per altra banda, Raül ha estat clau en altres aspectes. Cal destacar que ha ajudat a solucionar imprevistos tècnics en diversos moments, com ja s'ha explicat en l'apartat 7 referent a l'etapa de postproducció. En definitiva, sempre que quelcom ha fallat o el procés de muntatge s'ha encallat en algun punt, en Raül ha estat la persona a la que s'ha acudit i aquest ha estat sempre disposat a ajudar i sempre ha sabut trobar la manera de solucionar l'imprevist. Raül apareix en els crèdits com a encarregat de l'etalonatge, però també mereix estar en un lloc destacat entre els agraïments.

- **Chris Hernández**

En Chris Hernández és, abans que res, un amic personal de l'Arnau. Es coneixen fa aproximadament nou anys. Ell és també de Girona. De la mateixa manera que l'Arnau, es va desplaçar a Barcelona a realitzar estudis relacionats amb el món audiovisual a l'escola EMAV³⁰ de Barcelona i, en l'actualitat està cursant el segon any del Grau en Comunicació Audiovisual a la Universitat Autònoma de Barcelona. A més és també treballador autònom especialitzat en disseny de pàgines web i en realitzar petites peces audiovisuals. Té amplis coneixements de diversos programaris de postproducció de vídeo com ara l'Adobe Premiere Pro i l'Adobe After Effects, entre d'altres. Chris ha realitzat diversos treballs prèviament amb l'Arnau i la Cristina (conjuntament amb d'altres amics en comú) com són diversos curtmetratges.

En el documental, es va pensar en encarregar a en Chris la breu animació amb el mapa del viatge realitzat per Ayman. Les directrius que se li van donar i com va crear aquesta animació s'ha explicat ja a l'apartat de col·laboracions.

³⁰ Enllaç de l'escola: http://www.emav.com/index_cat.htm

- Miguel Fernández

Miguel és de Girona. Llicenciat en Biologia, actualment treballa de tècnic assessor en projectes europeus a la Universitat de Girona. dedica de forma amateur a la música com a compositor. En paral·lel, es dedica de forma amateur a la música com a compositor.

La seva faceta de compositor ja va començar a sortir quan a principis dels anys 90 va fundar el grup Passion Fish³¹ en el que composava cançons de tall punk-rock o hardcore melòdic junt amb el seus germans Jose i Àlex. Amb aquest grup van editar una maqueta i tres CDs, fins que es van dissoldre l'any 2002. Actualment, és col·laborador del grup del seu germà Ruido!³² i està composant cançons per una cantant argentina, Nathalia Llebeili³³, establerta a Barcelona.

En Miguel és amic i company de feina de la Cristina. Ell ha estat l'encarregat de compondre tota la part musical del documental. En el corresponent apartat ja s'ha parlat més detalladament de quina manera s'ha treballat amb ell i quines són les directrius i influències que se li han donat alhora d'enfocar la música que es buscava.

- Ramon Ribas

En Ramon és també de Girona. És llicenciat en Publicitat i Relacions Públiques per la Universitat de Girona. És soci fundador de l'empresa Spira Comunicació³⁴ establerta a Girona i que es dedica al disseny i comunicació orientat a les empreses.

En Ramon ha elaborat el muntatge fotogràfic de les imatges d'Ayman que apareixen en l'apartat que parla sobre la seva família. A més, tal i com s'explica en l'apartat d'ampliació del projecte, esta al càrrec del disseny d'una animació amb tot el material

³¹ Enllaç del myspace del grup: http://www.emav.com/index_cat.htm

³² Enllaç del grup: <http://www.myspace.com/ruidogrup>

³³ Enllaç de la cantant: <http://www.myspace.com/nathaliallebeili>

³⁴ Enllaç de l'empresa Spira Comunicació: <http://www.spiracomunicacio.com>

gràfic sobre la campanya en favor del cas d'Ayman als mitjans de comunicació i, en particular, a Internet.

- **Cèlia Llaberia**

La Cèlia és cosina de l'Arnau Llaberia. Té 34 anys i va néixer a Lleida. És llicenciada en Filologia Anglesa per la Universitat de Lleida. L'any 1999 va anar a viure al sud de l'estat de Nova Jersey, als Estats Units. Segueix allà, on treballa en un Institut com a professora d'anglès per alumnes estrangers d'origen hispà. El seu coneixement i domini de l'idioma és, per tant, excel·lent.

La Cèlia va participar ajudant a realitzar les traduccions per als subtítols. Concretament, va realitzar les traduccions de totes les declaracions de la Eloísa, directora del màster que cursa Ayman.

13. Despeses de producció

Degut a la temàtica del documental, ja des del començament del projecte els directors van decidir que seria una feina desinteressada i amb la qual no es pretenia aconseguir beneficis econòmics. També es va parlar que en cas d'aconseguir ingressos derivats de la difusió del producte, aquests es destinarien a una causa relacionada amb els drets humans. Es pot dir, per tant, que és un projecte sense ànim de lucre i amb una marcada visió benèfica. No es creia ètic enriquir-se amb el documental.

Ara bé, la realització d'aquest documental ha generat una sèrie de despeses imprescindibles per tal de dur a terme el projecte. En cas que s'aconsegueixi alguna recompensació econòmica, aquesta es destinarà en primer terme a cobrir els diners invertits. D'aquesta manera es vol recuperar la inversió realitzada. L'objectiu no és enriquir-se, però tampoc perdre diners.

Des de l'inici es va procurar que aquestes despeses fossin mínimes ja que no es comptava amb una quantitat predeterminada per invertir en el documental. Les dues productores que han realitzat el projecte hi han participat amb recolzament de tipus material i amb recursos humans. Per tant, no ha existit cap inversió econòmica inicial. Totes les despeses derivades de la producció han estat cobertes pels directors del projecte i les han realitzat a títol personal.

Aquestes despeses s'han generat en concepte de producció. A continuació s'explica quines han sigut:

- Despeses de transport. Aquestes es van generar en motiu del desplaçament a Castelló des de Barcelona. Aquest es va realitzar en un automòbil particular i les despeses foren les del peatge i de gasolina. També es van realitzar desplaçaments a Blanes per reunir-se amb en Raül Busquets i a Sant Hilari Sacalm, on els directors van estar-hi un cap de setmana per treballar en el projecte.
- Despeses de dietes. Durant el viatge i l'estada a Castelló es van realitzar una sèrie d'àpats que també van anar a càrrec de l'equip del rodatge.

- Despeses d'allotjament. A Castelló es van dormir dues nits en un hotel de la ciutat. També el cap de setmana a Sant Hilari Sacalm va tenir un cost (que en aquest cas va incloure el menjar). Cada membre de l'equip que es va desplaçar es va pagar les seves pròpies despeses en aquest cas.
- Despeses de material. Es van comprar cintes MiniDv per gravar totes les imatges durant el rodatge.

Existeixen altres despeses que s'han previst però que encara no s'han realitzat. Aquestes són les derivades de realitzar totes les còpies necessàries del documental per tal d'enviar-les a tots els festivals en els que es vol participar. També s'han d'afegir les despeses d'enviament de les mateixes.

Un altre aspecte que s'ha pensat és el de demanar subvencions públiques. Aquest punt, però, de moment no s'ha considerat degut a que no es guarden factures de cap de les despeses que s'han explicat anteriorment. Sense poder demostrar quina ha estat la inversió realitzada, no és factible demanar cap subvenció.

14. Ampliació

Tal i com s'ha comentat a l'introducció de la memòria, aquest fou un projecte que l'Arnau va iniciar juntament amb la Cristina i altres amics. Al cap de força temps després va passar a ser el tema del projecte final del Graduat en Mitjans Audiovisuals. Aquest aspecte ha provocat que s'hagi treballat intentant tenir el documental el màxim d'acabat possible per entregar-lo dins del termini imposat per l'EUPMT. Ara bé, la vida del projecte de documental que es tenia pensat no acaba aquí. S'han encarregat algunes feines que es vol que estiguin en el muntatge final i que no s'han pogut afegir al que s'entrega juntament amb aquesta memòria.

Aquí considerarem que totes aquestes parts que manquen o millores que s'han de realitzar són ampliacions del projecte. Però, en aquest cas, no restaran anotades i pensades únicament, sinó que es faran en la seva majoria i, a més, en un termini de temps relativament curt. De fet, en algun cas ja s'està treballant en la seva realització mentre es redacta aquesta memòria.

Aquests ampliacions que ja s'han pensat i que acabaran de completar el documental tal i com s'ha previst són les següents:

- Correcció d'àudio i de color.

El documental esta totalment editat tan pel que fa a la imatge com a l'àudio. Ara bé, per tal d'aconseguir un acabat més professional (tal i com s'ha indicat com a objectiu al començament de la memòria) aquest muntatge s'enviarà a dues persones diferents. En el cas de la imatge, s'exportarà una pista de vídeo i se li donarà a en Raül Busquets, que és l'escollit de realitzar l'etalonatge del documental. En Raül, mitjançant el programa Color (una aplicació professional per corregir el color i que treballa sobre el Final Cut), realitzarà tots els retocs i correccions pertinents. Pel que fa a l'àudio, s'ha exportat del muntatge una pista en format AIFF que se li entregarà al tècnic d'àudio. Aquest eliminarà sons no desitjats i aplicarà compressors per tal d'anivellar l'àudio que prové de diferents fonts (músiques, vídeos, etc.).

- Animació a l'inici del documental.

Aquest punt s'ha discutit molt durant tot el procés de producció del documental i, de fet, segueix sent encara ara tema de discussió. En un bon principi es va pensar en afegir una animació a l'inici del documental. En aquesta part s'explicaria breument qui era Ayman per tal d'introduir el personatge a l'espectador. Degut a la mancança d'imatges d'ell a Gaza durant els mesos en que va estar lluitant per venir a estudiar a Espanya, es tenia la sensació que mancava una part important de la història que, si bé es podia explicar mitjançant les entrevistes que se li van fer, no era tan completa. Aquesta animació estaria protagonitzada per una versió animada d'Ayman força senzilla i esquemàtica. Es va pensar i, de fet, es segueix en contacte amb varies persones per tal d'acabar de decidir si es tira endavant o no aquesta animació. També ha frenat la decisió final el factor temps, ja que crear una animació, per curta i senzilla que pugui ser, requereix de molt de temps i recursos. A més, tampoc es volia que fos excessivament senzilla per no rebaixar les expectatives de difusió de tot el producte. Tot plegat ha conduït a deixar en pausa aquest tema i, fins i tot, a plantejar-se si és o no realment necessari.

- Infografia sobre la campanya mediàtica.

A en Ramon Ribas ha dissenyat el muntatge amb les fotografies d'Ayman de petit i amb la seva família (tal i com s'ha explicat en l'apartat 8). A més, però, també se li va demanar un altre muntatge el dia que la direcció del documental es va reunir amb ell. Es tracta d'una animació amb tot el recull de notícies que van aparèixer als mitjans de comunicació nacionals i internacionals sobre el cas d'Ayman quan ell encara era a Gaza. També ha d'incloure imatges sobre el grup creat a Facebook així com de la recollida de signatures que es va dur a terme per Internet. Tot plegat, anirà sobre les imatges i les declaracions d'Ayman des de la seva habitació a Castelló, en les quals parla precisament sobre la campanya mediàtica. Ramon està treballant en aquest muntatge utilitzant el programa After Effects. Es calcula que aquesta peça ocuparà aproximadament 56 segons.

- Subtítols en àrab i hebreu.

La primera versió acabada del documental inclou subtítols en català. A més, també s'han elaborat els de la versió castellana i anglesa. Tot i això, està previst tenir també el documental subtítulat al àrab i a l'hebreu. Amb això es busca poder difondre més enllà de les nostres fronteres el documental i, més específicament, al lloc d'origen del protagonista del mateix: Palestina. Ara bé, és un procés complicat degut a que es tracta de dos idiomes amb dos alfabetes completament diferents al nostre i, al mateix temps, diferents també entre ells. També cal trobar gent que domini correctament aquests dos idiomes al mateix temps que l'anglès. Tot plegat fa que aquest sigui un aspecte que es vol dur a terme, però que no es considera el més urgent.

- Disseny de la caràtula del DVD i del pòster.

Cal també donar una imatge al documental. S'ha contactat amb un dissenyador de Girona que s'ha mostrat entusiasmada amb el projecte i que s'ha compromès a elaborar un disseny. Aquest aspecte, tot i que no primordial en l'ordre de tasques pendents, és important per tal de poder dur a terme el següent aspecte a ampliar del projecte. A més, també està supeditat a la decisió o no d'afegir l'animació que s'ha comentat abans. Si es fes l'animació, aquesta podria servir també de plantilla i base per a realitzar el disseny del cartell.

- Disseny de la pàgina web.

Tan bon punt es tingui la imatge del documental s'iniciarà també el disseny i programació del lloc web. La idea és que tota la informació referent al documental es pugui trobar en aquest lloc. Informació sobre l'Ayman, sobre els directors i tot l'equip del documental, sobre els festivals on es participi, etc. El primer pas necessari per tenir aquest lloc web ja s'ha realitzat i és registrar el domini. Aquest és www.mindthestrip.com. Actualment el lloc no està operatiu, però s'espera que en pocs mesos ho estigui.

- Autoria del DVD.

Un altra aspecte que va lligat al disseny gràfic del cartell del documental és el de l'autoria del DVD. En aquesta autoria han d'aparèixer els menús dels idiomes

(subtítols) disponibles, informació sobre l'equip del documental i el menú d'escenes, entre d'altres.

15. Conclusions

Un cop acabat el projecte cal analitzar si s'han complert els objectius que s'havien marcat a l'inici d'aquest.

Si es visualitza el resultat final del documental es pot comprovar com s'ha dut a terme el que era el principal i més important de tots els objectius. S'explica la història d'Ayman. Queda clar tot el que va haver de passar fins aconseguir arribar a estudiar a Castelló. Es mostra també com el seu cas és una clara mostra de violació d'un dret humà bàsic. També s'aconsegueix mostrar la vessant més personal del personatge a través de les confessions que aquest fa sobre les seves sensacions i sentiments. Gràcies a les imatges de Gaza i a la descripció que fa Ayman de les condicions de vida allà, queda clar el que estan patint tots els habitants de la franja. Es veu també la crueltat de la incursió que es va patir per part de l'exèrcit israelià. També s'ha mantingut l'objectiu de no aprofundir amb excés sobre la qüestió política del conflicte.

Es dona un missatge de conscienciació a l'espectador per tal que no resti indiferent envers la situació en aquella zona. A través de l'explicació de com es va ajudar des d'aquí a que Ayman aconseguís sortir de Gaza es transmet el missatge que no es te perquè prendre una posició de simple observador, sinó que tots poden afegir el seu gra de sorra perquè no es repeteixi aquesta situació. A més, al final s'explica que existeixen més casos com el d'Ayman, deixant així la porta oberta a que tothom pugui col·laborar i ajudar a que es faci justícia.

Mitjançant algunes de les declaracions d'Ayman s'aconsegueix mostrar que, tot i les evidents diferències culturals, existeixen també punts en comú amb la cultura d'aquí i que un cop es coneix bé la persona les similituds poden unir. A més Ayman es mostra molt receptiu i interessat en conèixer les costums d'aquí a la vegada que dona a conèixer les seves.

Altres objectius igual d'interessants i que es creu que s'ha complert són els referents a la producció del documental. Ha estat un gran repte des del punt de vista de la direcció. Són moltes les persones que d'una manera o altra han participat en el documental i les conclusions són molt positives. S'ha aconseguit transmetre el que es volia a aquestes persones. La comunicació ha sigut bàsica, així com saber explicar-se i

ser el màxim d'específic i concret sobre el que es demanava. La mostra més clara que, en aquest punt, el documental ha sigut un èxit és el mateix producte en si mateix. Totes les col·laboracions han sigut molt satisfactòries i han aconseguit en tots els casos millorar el producte que s'estava elaborant. A més, s'ha aconseguit treure el màxim profit possible de tots els recursos dels que es disposava.

Finalment, es creu que el producte resultant d'aquest projecte és molt competitiu tenint en compte les condicions i equip (tècnic i humà) amb el que s'ha treballat. S'ha treballat molt per tal que el projecte no s'encallés i també per saber trobar les solucions quan han sorgit imprevistos. La perseverança i confiança en el que s'estava fent han sigut dos pilars bàsics per tal que aquest documental s'hagi pogut realitzar satisfactòriament.

analitzar més endavant, un cop el documental es comenci a projectar i, per tant, es pugui conèixer l'acceptació que té.

16. Bibliografia

En aquest apartat apareixen tots els enllaços que s'han consultat i que han ajudat a l'autor a realitzar aquest projecte. Tot el contingut de la memòria ha estat escrit basant-se en l'experiència que ha representat per l'autor la realització d'aquest projecte. En alguns casos, ha necessitat consultar a Internet per resoldre imprevistos o dubtes. Ara bé, com que el projecte ha involucrat varies persones, sempre que s'ha tingut algun dubte d'aspecte tècnic s'ha optat per recórrer a la persona de l'equip experta en aquell tema per solucionar-lo. Degut a aquest motiu l'ús d'Internet o d'altres fonts bibliogràfiques ha estat mínim.

1. Música

- The Appleseed Cast - <http://www.myspace.com/theappleseedcast>
http://www.deepelm.com/bands/index_apple.html
- Pau Vallvé - <http://www.pauvallve.com/>
- Last Days Of April - <http://www.ldoa.com/>
- Damien Rice - <http://www.damienrice.com/>
- Yann Tiersen - <http://www.yanntiersen.com/>
- The Promise Ring - http://www.jadetree.com/bands/artist/the_promise_ring
- Clap Your Hands Say Yeah - <http://www.clapyourhandssayyeah.com/>

2. Aspectes tècnics

- Tutorials de Final Cut - <http://www.solofinalcut.com/>
- Lloc web de JVC - <http://jsp.jvc-europe.com/>
- Lloc web de Behringer - <http://www.behringer.com/ES/home.aspx>

3. Altres

- Pàgina web del documental de l'Alberto Arce "To shoot an elephant".
<http://toshootanelephant.com/>

17. Documents annexos

A continuació hi ha tots aquells documents que s'han elaborat i utilitzat en algun moment durant la producció del documental.

A més, també s'ha afegit el dossier de premsa que es va crear i difondre en motiu de la campanya *Open Rafah for Ayman*.

17.1. Descripció visual de totes les imatges

DOCUMENTAL AYMAN				
DESCRIPCIÓ D'IMATGES - TOTES				
Cinta	Clip	Referència	Descripció imatge	OK?
1	1.1	Aeroport	Panells arribades.	SI
1	1.1	Aeroport	Gent esperant (segons finals)	SI
1	1.1	Aeroport	Cartell arribades. Pla obert amb gent OK	SI
1	1.1	Aeroport	Gent esperant. (cintura i peus).	SI
1	1.1	Aeroport	Plans desenfocats.	NO
1	1.1	Aeroport	Gent arribant	SI
1	1.1	Aeroport	Ayman arribant i saludant.	SI
1	1.1	Aeroport	Ayman saluda a cris, etc	SI
1	1.1	Aeroport	P.P. Ayman somrient	SI
1	1.1	Aeroport	P.M. Ayman i Justin parlant.	SI
1	1.1	Aeroport	Salutació Ayman i Mohammed	SI
1	1.1	Aeroport	P.Detall nom Ayman a la maleta	SI
1	1.1	Aeroport	Contrapicat Ayman, Justin i Mohammed	SI
1	1.1	Aeroport	P.M. Ayman, Justin , Mohammed i Arnau	SI
1	1.1	Aeroport	Preparatiu entrevista amb EFE.	NO
1	1.1	Aeroport	Entrevista amb EFE. Panoràmica.	SI
1	1.1	Aeroport	Contrapicat entrevista EFE	SI
1	1.1	Aeroport	P.P. Ayman entrevista EFE - FOSC	NO
1	1.1	Aeroport	Contrapicat Ayman entrevista EFE	SI
1	1.1	Aeroport	P.G. Ayman amb + gent durant entrevista	NO
1	1.1	Aeroport	P.Detall peus entrevista EFE + Pan.	NO
1	1.1	Aeroport	Ayman amb bandera + fotogràf	SI
1	1.1	Aeroport	Ayman amb bandera + fotogràf + Mohammed	SI
1	1.1	Aeroport	Ayman passejant per l'aeroport amb Justin - MOGUT	NO
1	1.1	Aeroport	Ayman sortint de l'aeroport (porta giratòria)	SI
1	1.1	Aeroport	P.Detall nom Ayman a la maleta	SI

1	1.1	Aeroport	Ayman i Mohammed escales mecàniques (principi)	SI
1	1.1	Aeroport	Dins de l'autobús a l'aeroport	NO
1	1.1	Aeroport	Caminant al túnel cap a l'estació de tren	SI
1	1.1	Aeroport	Corrent per entrar al tren	SI
1	1.1	Sagrada Família	Posant pel fotògraf davant el temple - DESENFOCAT	SI
1	1.1	Sagrada Família	P.P. Ayman a l'arbre	SI
1	1.1	Sagrada Família	Pan. Sagrada família fins a P.P. Ayman	SI
1	1.1	Sagrada Família	Ayman al banc posant	NO
1	1.1	Sagrada Família	Passejant x Provença	SI
1	1.1	Sagrada Família	Contrapicat davant façana naixement, fins la panoràmica	SI
1	1.1	Sagrada Família	Contrapicat posant pel fotògraf	NO
1	1.1	Sagrada Família	Mirant maqueta en una botiga	NO
1	1.1	Sagrada Família	Al bar. Entrevista El Periódico. "you were in Amman for the first time...".	SI
1	1.1	Sagrada Família	P.P. mans periodista. Desenfoc-enfoc.	NO
1	1.1	Sagrada Família	Al bar. Entrevista El Periódico. "I'm a humanitarian worker...".	SI
1	1.1	Sagrada Família	P.P. Ayman.	SI
1	1.1	Sagrada Família	P.Mig Ayman + periodista (millor color que els anteriors).	SI
1	1.1	Sagrada Família	P.Detall notícies diaris	SI
1	1.1	Park Güell	Ayman caminant carrer amunt	NO
1	1.1	Park Güell	P.Detall peus Ayman caminant cap amunt.	SI
1	1.1	Park Güell	Ana fent foto a Ayman	NO
1	1.1	Park Güell	Pujant escales mecàniques amb Ana i Justin	NO
1	1.1	Park Güell	Pujant escales mecàniques fins arribar a dalt	SI
1	1.1	Park Güell	Pujant escales mecàniques 2n tram.	SI
1	1.1	Park Güell	Baixant escales zig-zag	SI
1	1.1	Park Güell	Pujant escales del Drac	SI
1	1.1	Park Güell	Llegint placa davant les columnes	SI
1	1.1	Park Güell	Banc del mirador + plaça. OBJECTIU BRUT	NO

1	1.1	Park Güell	Pla Ayman sol a la terrassa abans de l'entrevista.	SI
1	1.1	Park Güell	Terrassa amb Ana i Justin.	NO
1	1.1	Park Güell	P.P Ayman mirant a l'horitzó	SI
1	1.1	Park Güell	Inici entrevista (imatges dolentes, boiroses)	NO
1	1.2	Park Güell	Inici entrevista "As I have said... ..with the people, observing"	NO
1	1.2	Park Güell	Entrevista: "People here are more satisfied... ..a decent life like here". TALL DE VEU	SI
1	1.2	Park Güell	Entrevista: "Like here we are enjoyoing... ..make you feel?"	NO
1	1.2	Park Güell	Entrevista: "To be in Barcelona right now... ..get in the Gaza strip". TALL DE VEU	SI
1	1.2	Park Güell	Entrevista: "If you had an opportunity... ..it's completly false"	NO
1	1.2	Park Güell	Entrevista: "How can people... ..masters of the lying"	SI
1	1.2	Park Güell	Entrevista: "They lie everyday... ..we are not terrorist ok?"	NO
1	1.2	Park Güell	Entrevista : "Why do palestinians resist?... ..they killed 1500 palestinian civilians"	SI
1	1.2	Park Güell	Entrevista: "One year ago I chose this master... ..they are living in a conflict"	SI
1	1.2	Park Güell	Entrevista: "What I would imagine... ..the Gaza cause". PRESCINDIBLE	SI
1	1.2	Park Güell	Entrevista - Plans Ayman escoltant	SI
1	1.2	Park Güell	Entrevista - responent pregunta "xunga" no transcrita	NO
1	1.2	Park Güell	Marxant i passejant pel Park. BORROS	NO
1	1.2	Park Güell	Caminant entre columnes i fent fotos. Diu: "Lord of the Rings"	SI
1	1.2	Park Güell	Assegut mirant fotos amb la càmera	SI
1	1.2	Park Güell	A dalt del Park mirant les vistes.	NO
1	1.2	Park Güell	P.G Barcelona	NO
1	1.2	Park Güell	Ayman posant a la creu com un "dandy"	SI
1	1.2	Cotxe	Imatges sortida de Barcelona	NO
1	1.2	Tarragona	Passejant pel casc antic d'esqueses, de cares,	SI
1	1.2	Tarragona	A la Catedral, pujant les escales. P.P. Peus pujant	SI
1	1.2	Tarragona	Fent foto a la Catedral	NO
1	1.2	Tarragona	P.P. Peus baixant escales de la Catedral	SI
1	1.2	Tarragona	Ayman mirant pòster Palestina amb Arnau i Justin	NO
1	1.2	Tarragona	Escena mercat	SI

1	1.2	Tarragona	Passant per sota l'arc de pedra i foto (pel muntatge final)	SI
1	1.2	Tarragona	Creuant-se amb les vaques fins a fi de la cinta	NO
1	1.3	Tarragona	Principi fins al cotxe	NO
1	1.3	Cotxe	Plans cartells autopista	SI
2	2.1	Cotxe	Insertant cassette (obre el muntatge musical d'imatges final)	SI
2	2.1	Cotxe	Ayman cantant i xiulant. Justin dormint.	SI
2	2.1	Cotxe	Ayman cantant i mirant l'IPOD. Mirant per la finestra. Justin dormint.	SI
2	2.1	Cotxe	P.P IPOD sobre la cama de l'Ayman	SI
2	2.1	Cotxe	P.M. Ayman pensatiu, tancant els ulls de tant en tant	SI
2	2.1	Cotxe	P.P. Ayman mirant per la finestra	SI
2	2.1	Cotxe	Ayman cantant i mirant les fotos. Puto Justin dormint.	SI
2	2.1	Cotxe	PPP i PP Ayman mirant fotos i fent mueques amb la cara	SI
2	2.1	Cotxe	Plans penjoll Free Gaza	SI
2	2.1	Cotxe	Ayman cantant més emocionat que mai	SI
2	2.1	Cotxe	Entrevista: "It's my way to Castelló... ...I am passing through right now"	SI
2	2.1	Cotxe	Ayman, escenes rient, fent cara de "uhhh!"... Imatges maques de recurs.	SI
2	2.1	Cotxe	Entrevista: "It's been one year now... ...like Gaza, um, what else..."	NO
2	2.1	Cotxe	Entrevista: "Now, I think we are going... ...to meet them all". PRESCINDIBLE	SI
2	2.1	Cotxe	Entrevista: "Actually, I have lots of them on my FB... ...our hearts and minds"	NO
2	2.1	Cotxe	Entrevista: Broma sobre les dones	SI
2	2.1	Cotxe	Entrevista: "It's OK... ...we have to respect this, ok?"	NO
2	2.1	Cotxe	Plans bons carretera i cartells	SI
2	2.1	Cotxe	Cartell amb el mapa del campus	SI
2	2.1	Cotxe	Imatges campus des del cotxe	SI
2	2.1	Residència	Baixant del cotxe	SI
2	2.1	Residència	Fora del cotxe, Ayman diu: This is the victory, from Gaza to Castellon	SI
2	2.1	Residència	Pla amb Eslam davant del cotxe	SI
2	2.1	Residència	Pan. Periodistes i presentant-los a l'Ayman. PRESCINDIBLE	SI
2	2.1	Residència	Entrant a la residència (des de la rampa fins la porta)	SI
2	2.1	Residència	Fotos davant la residència (des de quiet fins al flaix)	SI

2	2.1	Residència	Entra, ascensor i habitació fosca	NO
2	2.1	Residència	Pan P.M Ayman cap a fora i al revés	SI
2	2.1	Residència	Obre la maleta i treu algunes coses com la catifa	SI
2	2.1	Residència	Plans detalls de la maleta amb el seu nom. PRESCINDIBLE	SI
2	2.1	Residència	Moment entrevistes: 1) Resposta: "It's an amazing feeling I have reached to Castelló, the University and my room right now." 2) Remenant armaris i nevera. 3) Remenant roba (agafar el tall a partir que col·loca el jersei de ratlles) 4) Des de l'altra banda endreçant el traje mentre el càmera grava	SI
2	2.1	Residència	Passadís	NO
2	2.1	Residència	Obrint la bústia (Jus després de la foto a l'entrada de la residència)	SI
2	2.1	Residència	Visita sala comuna	NO
2	2.1	Residència	Visita gimnàs	NO
2	2.1	Residència	Visita a la bugaderia	NO
2	2.1	Residència	Sortint de la residència amb Justin, Eslam, Cris i Ayman.	SI
2	2.1	Residència	Caminant amb Eslam.	NO
2	2.1	Residència	Entrevista amb Canal 9, fins al final del clip	NO
2	2.2	Residència	Entrevista Canal 9, clip 2.2	SI
2	2.2	Residència	Chilling out a l'habitació	NO
2	2.2	Residència	Sessió fotos de la Carme	NO
2	2.2	Festa	Entrada a la festa (Ayman davant de tots fins a Hiiiiiiiiii)	SI
2	2.2	Festa	Plans diversos (es pot aprofitar l'àudio, les imatges no)	SI
2	2.2	Festa	Imatges Castelló de nit (amb audio de festa... o no!). El primer, amb estàtua.	SI
2	2.2	Festa	A dins, Ayman, Reza, Mohammed	SI
2	2.2	Festa	Contrapicat Ayman, Reza i Mohammed (bo fins quan entra el cul de la Cris)	SI
2	2.2	Festa	PM amb Ayman, Reza, Mohammed i la Cris	SI
2	2.2	Festa	PP Ayman i Mohammed escoltant ---> PP Ayman	SI
2	2.2	Festa	Pla cuina (possibilitat de muntar-lo després de l'entrada si no hi ha un salt de racord ja que les noies que diuen Hiiiiiii estan a la cuina)	SI
2	2.2	Festa	Plans al menjador. FOSC	NO
2	2.2	Castelló de dia	Saludant les periodistes	SI
2	2.2	Castelló de dia	Als tenderetes. Bo quan mirem la jaqueta amb la dependenta. Molt curt!	SI

2	2.2	Castelló de dia	Al Parc, entrevista amb Qué! Diario	SI
2	2.2	Castelló de dia	Plans del passeig, detalls de natura, carrer...	SI
2	2.2	Castelló de dia	Més imatges entrevista	SI
2	2.2	Castelló de dia	Parc amb nens jugant i música	SI
2	2.2	Castelló de dia	Més entrevista. Traducció Arnau sobre que Castelló és una ciutat de costa.	SI
2	2.2	Castelló de dia	Passeig càmera a terra	SI
2	2.2	Castelló de dia	I més entrevista	SI
2	2.2	Castelló de dia	Fotos al banc	SI
2	2.3	Castelló de dia	Paella i restaurant. Tot desenfocat	NO
2	2.3	Castelló de dia	Des del restaurant.	NO
2	2.3	Castelló de dia	Pla vaixellet UJI - Útil per a una transició a la platja	SI
2	2.3	Castelló de dia	Més imatges dins el restaurant i exterior	NO
2	2.3	Platja	PP Ayman d'esquena amb el cel de fons	SI
2	2.3	Platja	Pla Ayman i Justin, ja es veu que és a la platja	NO
2	2.3	Platja	Pla Ayman a la platja i cel... No és la hòstia. Senyor que corre al revés.	SI
2	2.3	Platja	Plans de platja. Bons per àudio. Senyora amb gos...	SI
2	2.3	Platja	PP Ayman d'esquena amb el cel de fons	SI
3	3.1	Platja	Alguns plans previs a l'entrevista parlant, escoltant, rient...	SI
3	3.1	Platja	Entrevista: "This is the Mediterranean Sea... ...I shelter myself in the sea. Muntatge d'aquest tall. Últim pla: quan s'emociona i tanca els ulls + TÍTOL	SI
3	3.1	Platja	Imatges Ayman. PP bons (a partir que entra la veu de la Cris). OK emocionat!	SI
3	3.1	Platja	"Are you ready to listen? Really? It's a long story and it's freezing"	SI
3	3.1	Platja	Entrevista: "There is a friend of mine... ...as it is right now"	NO
3	3.1	Platja	Entrevista: "So the mother and the father... ... 1200 postcards". P.D. MANS	SI
3	3.1	Platja	Entrevista: "They wanted to send... ...the conditions on the Gaza Strip"	NO
3	3.1	Platja	Entrevista: "For me, what I expect... ...linked with each other".	SI
3	3.1	Platja	Entrevista: "How can I say it... ...both of them"	NO

3	3.1	Platja	Entrevista: "If you understand... ..conflict and peace". PLANS MÀ JUGANT AMB SORRA	SI
3	3.1	Platja	Entrevista: "For Gaza... ..to benefit my people"	SI
3	3.1	Platja	Entrevista: "For me... ..not easy, for instance"	NO
3	3.1	Platja	Plans platja: passejant esquerra dreta, mirant el mar, jugant a la sorra. Helicopter.	SI
3	3.1	Oficina màster	Entrant a la oficina del màster, pujant escales	NO
3	3.1	Oficina màster	Dins ofi, parlant amb la noia de les ulleres vermelles	SI
3	3.1	Oficina màster	Pla carpeta	SI
3	3.1	Oficina màster	Dins ofi, parlant amb la noia del jersei verd	SI
3	3.1	Oficina màster	Pòster drets humans	NO
3	3.1	Oficina màster	Ayman, Adela, Arnau i Howard, desenfocat	NO
3	3.1	Oficina màster	Cartells pau i desenvolupament	NO
3	3.1	Universitat	Passejant pel hall de l'edifici principal amb l'Adela	SI
3	3.1	Universitat	Fotocòpies, inscripció...	SI
3	3.1	Universitat	PG Hall amb estudiants. OK en el moment de la noia de rissitus.	SI
3	3.1	Universitat	Fotocòpies amb Cris	NO
3	3.1	Universitat	Mostrador	SI
3	3.1	Universitat	Ayman i Adela caminant pel hall (a partir que Justin i Cris surten de pla).	SI
3	3.2	Universitat	Ayman i Adela caminant per la plaça cívica. A partir que han baixat les escales.	SI
3	3.2	Universitat	Caminant els 4 direcció l'edifici del màster.	NO
3	3.2	Universitat	Pla des del darrere dels 4 caminant cap a l'edifici	SI
3	3.2	Universitat	Davant l'edifici del màster, l'Ayman treu el regal per l'Adela.	SI
3	3.2	Universitat	Hall de l'edifici. L'Ayman col·loca el mocador a l'Adela. Després que parli la Cris aprox.	SI
3	3.2	Universitat	Pla pujant les escales des del darrere.	NO
3	3.2	Universitat	Pla pujant escales des de dalt.	SI
3	3.2	Universitat	Plans a les màquines de vending. Contrallum.	NO
3	3.2	Universitat	P.Detall un cendrer de palestina.	NO
3	3.2	Universitat	Una noia saluda l'Ayman.	NO
3	3.2	Universitat	Ayman i Adela conversant a les taules del vending.	NO

3	3.2	Universitat	P.P Ayman tocant-se el mocador. P.P. mans de l'Ayman.	NO
3	3.2	Universitat	P.Detall pòsters humanitaris al vending.	NO
3	3.2	Universitat	P.M fent-se una foto amb l'Adela.	NO
3	3.2	Universitat	P.Detall programa del màster.	SI
3	3.2	Classe	Pan. dins la classe.	NO
3	3.2	Classe	P.Detall cartell entrada classe.	NO
3	3.2	Classe	Ayman entrant a classe. Presa des de dins. Fins que saluda en Geralde (abans del zoom).	SI
3	3.2	Classe	Ayman va a saludar al profe. Desenfocat.	NO
3	3.2	Classe	El profe comença la classe.	SI
3	3.2	Classe	Ronda de presentacions dels companys de classe. Cal muntar-lo, hi ha molt de moviment.	SI
3	3.2	Classe	Pla (molt) dolent des del darrere de l'Ayman.	NO
3	3.2	Classe	Ayman dirigint-se a la classe de perfil i des de la seva esquerra. Cap a la meitat-final.	SI
3	3.2	Classe	P.P noia escoltant l'Ayman. Les seves mans desenfocades en primer terme.	SI
3	3.2	Classe	Mateixa posició. Ayman enfocat i noies desenfocades.	SI
3	3.2	Classe	Profe tanca la porta i es despedeix.	NO
3	3.2	Classe	P.Detall cartell entrada classe.	NO
3	3.2	Cafeteria	P. Detall noticia Ayman als diaris. Muntatge amb entrevista al park(¿?). 2na presa bona.	SI
3	3.2	Cafeteria	Mostra de so ambient cafeteria.	SI
3	3.2	Cafeteria	Panoràmica cafeteria 1. Surt Justin i Cris.	NO
3	3.2	Cafeteria	Panoràmica cafeteria 2. Bona quan està fixa.	SI
3	3.2	Cafeteria	Panoràmica cafeteria 3.	NO
3	3.2	Oficina màster	Entrevista Adela: "Ayman es el tipo de estudiante... ..cultura de pas y desarrollo". 1/2 OFF	SI
3	3.2	Oficina màster	Entrevista Adela: "Ha sido increíble... ..Junto con otras personas"	SI
3	3.2	Oficina màster	Entrevista Adela: "Pq el programa es muy interactivo... ..cuando acabe el máster?"	NO
3	3.2	Oficina màster	Entrevista Adela: "Son dos años de inmersión... ..buscando desde aquí". OFF	SI
3	3.2	Campus	Panoràmica edificis	SI
3	3.2	Campus	Cartell Centre de Postgrau	SI
3	3.2	Campus	Panoràmica esquerra	NO

3	3.2	Campus	P.G Edifici Post-grau amb pluja a l'objectiu.	NO
3	3.2	Campus	Panoràmica esquerra cap a edifici de post-grau.	SI
3	3.2	Campus	Panoràmica hall edifici de post-grau.	NO
3	3.2	Campus	Panoràmica 1r pis amb estudiants. Canvi de llum.	NO
3	3.2	Campus	Panoràmica cap al vending.	NO
3	3.2	Campus	Panoràmica estudiants cap a classe Ayman.	NO
3	3.2	Campus	P.Detall desenfocat-enfocat cartell curs Ayman.	SI
3	3.2	Classe	Gent sortint de la classe. Provar muntatge encadenat.	SI
3	3.2	Classe	Pla Ayman parlant amb Howard dins de classe. Millora quan surt la Diane.	SI
3	3.2	Classe	Ayman surt (per fi) de classe.	NO
3	3.2	Campus	Diane i Reza conversant amb Justin i entre ells	NO
3	3.2	Campus	Diane i Reza es presenten	NO
3	3.3	Campus	Entrevista Diane: "So maybe one more question... ..out in that sense"	NO
3	3.3	Campus	Entrevista Reza: "Well, I think that... ..pass the war period".	SI
3	3.3	Campus	Entrevista Reza i Diane: "Obviously, doing a master... ..is a big contribution"	NO
3	3.3	Campus	Entrevista Diane: "Just coming from... ..that we've started".	SI
3	3.3	Campus	Entrevista Reza i Diane: "What does justice... ..to the Western culture"	NO
4	4.1	Campus	Entrevista Eslam: "So what were your feelings... .. happened in Gaza last year"	NO
4	4.1	Campus	Entrevista Eslam: "When I know... ..he made it".	SI
4	4.1	Campus	Entrevista Eslam: "It should be some kind of victory... ..ever achieved before"	SI
4	4.1	Campus	Entrevista Eslam: "What was it like... ..what was it like for you, briefly".	NO
4	4.1	Campus	Entrevista Eslam: "This is my first time that I study outside of Palestine"	SI
4	4.1	Campus	Entrevista Eslam: "I spent all my study in Palestine... .. with the community"	NO
4	4.1	Campus	Entrevista Eslam: "Taking it from the academic perspective... .. I am still hoping for"	SI
4	4.1	Campus	Entrevista Eslam: "So being from an area.... ..what is happening there".	NO
4	4.1	Campus	Entrevista Eslam: "I think having someone... ..this support also with me"	SI
4	4.1	Campus	Entrevista Eslam: "So I think this circle... .. from a different perspective"	NO

4	4.1	Campus	Entrevista Eslam: "So I think this experience may be hard... ..in common that different".	SI
4	4.1	Residència	Ayman es prepara per l'entrevista. Es treu i es posa el mocador. Escoltant indicacions.	SI
4	4.1	Residència	Entrevista: "In early November... ..getting out of the Gaza Strip".	NO
4	4.1	Residència	"So, shall I speak... .. being like"	NO
4	4.1	Residència	"If you want to get a visa... ..took care of my visa procedures".	SI
4	4.1	Residència	"She went to the embassy... ..or around this date".	NO
4	4.1	Residència	"From that date it was really horrible at the borders. No one can get out or get in".	SI
4	4.1	Residència	"and at the same time... .. not able to get out"	NO
4	4.1	Residència	"These conditions occupied my mind... .. why am I stopped here?"	SI
4	4.1	Residència	"So I have been suffering... .. serious actions".	NO
4	4.1	Residència	"So it went like this without any progress... ..Arnau and Cristina"	SI
4	4.1	Residència	"They've been working great things... ..the Gaza strip"	NO
4	4.1	Residència	"And then things started to raise up... ..good care of my case" FACEBOOK	SI
4	4.1	Residència	"And they were negotiating... ..working well in my case".	NO
4	4.1	Residència	"After that I had been asked... .. pick me out through Erez checkpoint".	SI
4	4.1	Residència	"So after that I know... .. Spanish embassy to Amman"	NO
4	4.1	Residència	"At 12 February I arrived to Spain"	SI
4	4.1	Residència	"It was really exciting for me to... ..and the mountains and so on"	SI
4	4.1	Residència	"The same feeling I had... ..to be out of the Gaza Strip"	NO
4	4.1	Residència	"My family is a really well educated family... ..of my siblings and my father".	SI
4	4.1	Residència	"When it comes to my sisters... ..brief summary about my family"	NO
4	4.1	Residència	"We all live in a very simple house in Nusseirat Refugee Camp".	SI
4	4.1	Residència	"Very, very special moment... ..incredible feeling I had at that time"	NO
4	4.2	Residència	"My name is Ayman Quader and this is my story. Unfortunately, there are still 500 other students stuck in Gaza. They remain under the siege, with the rest of my people."	SI
4	4.2	Tornada	Al cotxe	NO
4	4.2	Internet	Plans FB i pàgines de la campanya Open Rafah for Ayman	SI

17.2. Guió d'imatges i declaracions

DOCUMENTAL AYMAN GUIÓ D'IMATGES I DECLARACIONS MAS CARBÓ · 14 d'octubre 2010				
Cinta	Clip	Referència	Escena	Descripció imatge
3	3.1	Platja	0 - INICI	<p>CRÈDITS + Ayman: "So, this is the Mediterranean Sea. Takes me around six days ago while I was getting back home from Gaza city to my home, taking the costal sea, the coastal route, and you can see like the beach of the Med Sea, ok, so this sound is taking my attention back one week ago when I finished my work and got back home. Sometimes, uh, when I would like to feel comfortable I give up to the sea and have around half an hour just looking at the sea, that's all. If I have a problem, the sea is the most beautiful scene for me, maybe because we have nothing in Gaza except for the sea. Sometimes I shelter myself in the sea and have a look."</p> <p>> Muntatge de la decla amb els crèdits. Agafar des d'abans que inspira i baixar el so dels mocs.</p>
1	1.2	Park Güell	1 - INTRO	<p>Ayman: "To be in Barcelona right now I feel satisfied, I feel happy that I have made it here after a long fight, after fighting to get out of the Gaza Strip, and I am really pleased of this condition. But, you know there is something that occupies my mind, of keeping thinking about my people there."</p>
1	1.2	Park Güell	1 - INTRO	<p>Ayman: "One year ago I chose, I chose this master, and I was attracted by the name of this master: , you see, as it is a master of peace, conflict and development studies. So I feel that Gaza needs like this kind of studies, ok. So, I directly chose it, and I applied for the scholarship and I have been accepted in this, and I am now in Spain, and I am going to pursue my studies soon."</p>
4	4.1	Residència	1 - INTRO	<p>Ayman: "If you want to get a visa while you are Gaza resident, it is not an easy task that you can meet. As you know, Gaza is completely isolated from the rest of the world and we have no official offices for the countries in Gaza, so it took me a good, a great hard work to find someone in Jerusalem and ask for the visa."</p>
4	4.1	Residència	1 - INTRO	<p>Ayman: I got the visa on the 27th of December, or around this date. From that date it was really horrible at the borders; no one can get out or get in at the borders.</p>

4	4.1	Residència	1 - INTRO	<p>Ayman: "And those are the same conditions for people inside Gaza, they are not able to get out. These conditions occupied my mind and I could not figure what shall I do, who shall I ask; should I keep thinking like this, where should I go. So it was like, driving me crazy in my mind and I don't know how things will go with me and my family was really suffering with me and they were really sad for me that I have all of the documents, I have been accepted to the university, I have the acceptance letter and as well as I have accepted and granted the visa as well, so it's time for borders, and you go why, why, why am I stopped here?"</p>
4	4.1	Residència	1 - INTRO	<p>Ayman: "So it went like this without any progress and any hope to be out of the Gaza strip. So, on the 27th of January like, I said like enough is enough, we have to start the media publicity and to start working on something very peaceful on how to get out of Gaza, even if it will not work, but it will affect for a little bit. So, with my friends from Spain that were helping me so much, and were like supporting me; Justin, Arnau and Cristina; they have been working great things for me, great work for me to be out of the Gaza strip, and then things started to raise up quickly and move up quickly, and I had been interviewed by like EFE, the Spanish News Agency in Spain, and then after three days of interviews, I figured out that the media publicity, the media agencies, were taking good care of my case and they were negotiating and sending emails to the embassies and to representatives, please work out." (IMATGES FACEBOOK)</p>
4	4.1	Campus	1 - INTRO	<p>Eslam: "When I know that he couldn't at first go out, I wasn't surprised, because that has been the situation in Gaza since a long time, like since the occupation started and always you feel like you're in a prison and all the borders are controlled, so I didn't expect that he will find it easily to come, but I hoped that he would find his way, and I felt so relieved when I saw all this media pressure and all these articles about him, that hopefully he will be able to come and finally he made it."</p>
4	4.1	Residència	1 - INTRO	<p>Ayman: "After that I had been asked for interview with the Israeli side so it reminds me that I figured out I am going to cross Erez, to cross all Jordan to Spain, and not the Egyptian way, when I was asked to the interview. So I did the interview because I had no choice, and after four days the Spanish embassy in Tel Aviv coordinated with the Spanish Embassy in Jerusalem to pick me out through Erez checkpoint".</p>
4	4.1	Residència	1 - INTRO	<p>Ayman: "It was really exciting for me to cross Occupied Palestine for the first time, or what is it called; Israel. So I, it's the first time for me to see Palestine from the inside you see, and I was excited by the landscapes and the mountains and so on."</p>

4	4.1	Residència	1 - INTRO	Ayman: "At 12 February I arrived to Spain"
1	1.1	Sagrada Família	1 - INTRO	Al bar. Entrevista El Periodico. "you were in Amman for the first time...".
1	1.1	Sagrada Família	1 - INTRO	Al bar. Entrevista El Periodico. "I'm a humanitarian worker...".
1	1.2	Park Güell	1 - INTRO	Caminant entre columnes i fent fotos. Diu: "Lord of the Rings"
4	4.1	Residència	1 - INTRO	Ayman: "My family is a really well educated family and all of them are regular to schools universities."
4	4.1	Residència	1 - INTRO	Ayman: "We all live in a very simple house in Nusseirat Refugee Camp".
4	4.1	Residència	1 - INTRO	Ayman: "We are like extended family, but this is common in Gaza."
4	4.1	Residència	1 - INTRO	Ayman: "My family is composed of four brothers, including me, and five sisters, a mother and father and my father is a good teacher of second language in a secondary school in Gaza City called (SCHOOL'S NAME). He teaches English and that's why I choose the English to complete my study at University in the English language so I get it. Y mother is a very kind mother, I like her so much, I miss her; she's also educated, she finished university, but she's a housewife, she used to work in Saudi Arabia, but when we get back to Gaza she doesn't work right now, she just taking care of my siblings and my father."
1	1.2	Tarragona	2 - VIATGE	Escena mercat
2	2.1	Cotxe	2 - VIATGE	Ayman cantant més emocionat que mai
2	2.1	Cotxe	2 - VIATGE	Ayman: "It is my way to the Castellon, it's not the way from Gaza to Barcelona, it's the way from Barcelona to Castellon and that's amazing oh wow, really amazing, I like it. So, it's like uh, I'm very happy right now, I'm very pleased that we are heading to Castellon, where I'm going to stay and um, and to study, so it's really amazing that I am going to pursue my studies and meet the people who have been standing with me and supporting me so much, and that, that is an unbelievable, it's an amazing feeling that I am passing through right now."
2	2.1	Cotxe	2 - VIATGE	Ayman, escenes rient, fent cara de "uhhh!"... Imatges maques de recurs.
2	2.1	Cotxe	2 - VIATGE	Broma sobre les dones
2	2.1	Residència	3 - CASTELLÓ	(fora del cotxe) Ayman: This is the victory, from Gaza to Castellon
2	2.1	Residència	3 - CASTELLÓ	Moment entrevistes: 1) Resposta: "It's an amazing feeling I have reached to Castelló, the University and my room right now." 2) Remenant armaris i nevera. 3) Remenant roba (agafar el tall a partir que col·loca el jersei de ratlles) 4) Des de l'altra banda
2	2.2	Festa	3 - CASTELLÓ	Entrada a la festa (Ayman davant de tots fins a Hiiiiiiiiii)

2	2.2	Castelló de dia	3 - CASTELLÓ	Més entrevista. Traducció Arnau sobre que Castelló és una ciutat de costa.
3	3.2	Oficina màster	4 - UNIVERSITAT	Eloisa: "Ayman es el tipo de estudiante que cuadra perfectamente con los requisitos del programa que busca estudiantes que sean muy activos, que tengan una consciencia de responsabilidad frente al contexto en el que están involucrados en el que quieren contribuir positivamente para poder transformar los conflictos y situaciones y Ayman por supuesto dado el conflicto del que proviene y viendo un poco su perfil que siempre buscamos un currículum de formación pero también de experiencia era muy importante tenerlo con nosotros, todos los años tenemos algún estudiante de Palestina, tenemos algún estudiante de los diferentes lugares empobrecidos, de conflicto que consideramos que son prioridad actualmente en el panorama de conflictos internacionales des de la perspectiva de la cultura de paz y el desarrollo".
3	3.2	Oficina màster	4 - UNIVERSITAT	Eloisa: "Son dos años de inmersión en un grupo de estudio con profesores de todo el mundo y estudiantes de todo el mundo, de culturas que vienen de más de veinticinco nacionalidades y habitualmente es una experiencia académica pero sobretodo personal; es una experiencia en la que los estudiantes aprenden tanto dentro de clase como fuera y es una experiencia prácticamente de inmersión 24h, de convivencia, de compartir y de después pues iniciar redes de trabajo, redes de proyectos para que después realmente se pongan en marcha muchas transformaciones que son las que se están buscando des de aquí".
4	4.1	Campus	4 - UNIVERSITAT	Eslam: "So, I think this experience may be hard in the beginning, because at some point, you may feel like alone, or that no one shares the** same culture with you, but then like by time, you see how there's more things in common than different".
3	3.3	Campus	4 - UNIVERSITAT	Diane: "Just coming from a North American perspective, a lot of what we hear, it's so far removed in a sense, a lot of what we hear is through the media, and so my perception on the conflict has a lot been influenced by the media and so I think at this point it would be more realistic, having him present is just making the unknown known, and um, through classes and stuff we keep learning about it, and we're getting a more in depth perspective through conflict studies and peace, so it's really just a journey that we've started".

3	3.3	Campus	4 - UNIVERSITAT	Reza: "I think that we must focus on the theoretical issues in the class, but he is the person who is really in the practical part of the war and he has a very good experience which he can share with us about, because I think the problem of making peace now today is most theoretical, it can not be applied, really in the society for making peace or changing the situation, so his experience will be because he understand very well the situations of the war, how it is, so it will be help him and maybe our program to understand better that how we can come to the peace, how we can pass the war period".
4	4.1	Campus	4 - UNIVERSITAT	Eslam: "I think having someone from there at this master will always help explain more what is the actual situation and we make more of the international community see what is actually happening there. Also for me, I felt that being here and sharing with the others what is happening in different countries knows that... like I will feel more support for them and they will share this support also with me".
1	1.2	Park Güell	5 -POLÍTICA	Ayman: "People here are more satisfied, they are more looking for the life and so one, but they are looking for things like complications or completion of the life it's not essential, but for the people in Gaza, they are just looking for their essential needs, and as the people in Gaza are looking just for the essential needs, the basic needs of their life that is not so longer available, you see, so they are not allowed to have a decent life like here, see".
			5 - POLÍTICA	Ayman: "They are really deprived and, you know, they don't have like, the condition or atmosphere of living, the atmosphere of happiness, and the atmosphere of joy, see."
1	1.2	Park Güell	5 - POLÍTICA	Ayman: "How can people in the Gaza Strip be a terrorist, and at the same time they are deprived from their basic needs, ok. Maybe I can be a terrorist if I have filled all of my basic needs, or my basic rights, or essentials, you see, but this is not true for the people of the Gaza Strip, and this is because of the Israeli media and the mass media, they are masters of the lying, they are the masters of lying, they lie everyday about what's going on in the Gaza Strip, you see."
1	1.2	Park Güell	5 - POLÍTICA	Ayman: "Why do Palestinians resist? Because of the occupation, we are occupied since 1967 from the Israelis ok, or before, ok, so and this, the right of resistance is being protected by all the international agreements and the European agreements and so on, so no one can deprive us from resistance. Once we are like, massacred, once we are violated by the Israelis, it's our own rights to resist, no one can deprive us from this kind of resistance that we are doing, ok? The Israeli Army like it's very aggressive one, different from all of the Armies all over the world ok. This was demonstrated during the war ok, they used all the

				means of death, all the tools of death. They killed 1500 Palestinian civilians with no, they didn't commit any sin that they are treated, they were treated like this, you see. "
4	4.1	Campus	5 - POLÍTICA	Eslam: "This is my first time that I study outside of Palestine"
4	4.1	Campus	5 - POLÍTICA	Eslam: "Taking it from the academic perspective, it will even help me more to be aware of my rights, to make the people in Palestine aware that they have rights, and they should demand these rights back to them. What is happening to them is wrong, the occupation should come to an end and, so I feel that being able to come here will give me more hope to continue resist what is happening in Palestine, and that's what I am still hoping for."
4	4.1	Campus	6 - FUTUR I CONCLUSIONS	Eslam: "So, I think like this is, it should be some kind of victory for him that he was able to get over this problem and also a victory for all these people that helped him to come here, because I think that is a great thing, I don't know if anyone ever achieved before".
3	3.2	Oficina màster	6 - FUTUR I CONCLUSIONS	Eloisa: "Ha sido increíble además una vez ha empezado todo el proceso darnos cuenta de que Ayman era esa persona que sabíamos que habíamos elegido, no, de qué forma se ha movido, de qué forma ha sido capaz de articular de dinamizar una serie de redes para conseguir los objetivos que buscaba, que es venir aquí, formarse, aprender y enseñar junto con otras personas".
3	3.1	Platja	6 - FUTUR I CONCLUSIONS	Ayman: "For me, what I expect from the university, from the instructors, from the students over there is to get like this; I hope they will get these studies, like peace conflict development all in one circle, I hope they will be able integrated and linked with each other, and like, how can I say it, to understand the basic of each study, understand peace, then conflict and development. I think development becomes the last stage, but we start with conflict, and then peace and then development, so they are all integrated with each other".
3	3.1	Platja	6 - FUTUR I CONCLUSIONS	Ayman: "For Gaza, it needs all of them, you see. So, this is what I would expect from this master, and if I will not find this in the master it will be a shock for me, but I will make use of these things, these studies, and make my own knowledge, my own experience to benefit my people, ok."
4	4.2	Residència	6 - FUTUR I CONCLUSIONS	Ayman: "My name is Ayman Quader and this is my story. Unfortunately, there are still 500 other students stuck in Gaza. They remain under the siege, with the rest of my

				people"
1	1.2	Park Güell	PRESCINDIBLE	Ayman: "So, what I would imagine is that, how for me after graduation, uh, like, can, I am really aware about the conflict that my people have been passing through, ok, but how to use this conflict for a peace talk, ok, and for development, you see, we are a developing country, ok, we need peace at the same time, but this couldn't be happen in my point of view without understanding the real problem, ok, so this is like an overview of what I imagine, I hope this what I'm thinking could be, I could match it in the University studies, you see. So, this studies, this kind of studies could fit the Palestinian cause, the Gaza cause."
2	2.1	Cotxe	PRESCINDIBLE	Ayman: "now, I think we're going to have a look over the University, and then we got to go to the campus, to um, maybe to see my room and before this we can like if, meet the, I would love to meet the people and my students, my classmates, over there and to say hi for them, I think we are going to meet them all, ok."
2	2.1	Residència	PRESCINDIBLE	Pan. Periodistes i presentant-los a l'Ayman.

17.3. Transcripció declaracions per elaborar els subtítols

DOCUMENTAL · MIND THE STRIP GUIÓ DE DECLARACIONS DEFINITIU · ORIGINAL 12 DE DESEMBRE DE 2010	
BLOC	Transcripció
Bloc 0 Inici	<p>Ayman This is the Mediterranean Sea. This sound is taking my attention back one week ago when I finished my work and got back home. Sometimes, when I would like to feel comfortable I give up to the sea and have around half an hour just looking at the sea, that's all. The sea is the most beautiful scene for me, maybe because we have nothing in Gaza except for the sea. Sometimes I shelter myself in the sea and have a look.</p>
Bloc 1 Introducció	<p>Ayman To be in Barcelona right now I feel satisfied, I feel happy that I have made it here after a long fighting to get out of the Gaza Strip, and I am really pleased of this condition.</p> <p>Ayman There is a contradiction between two kinds of feeling and it's so hard to have this two kind of feelings at the same time, you know?</p> <p>Ayman: We're Gaza. Mohammad: Yes!</p> <p>Ayman But, you know there is something in my mind, that occupies my mind, of keeping thinking about my people there.</p> <p>Ayman One year ago I was attracted by the name of this master: a master of peace, conflict and development studies. So, I directly chose it, and I applied for the scholarship and I, alhamdulillah, have been accepted in this, and I am now in Spain, and I am going to pursue my studies soon. So these studies, this kind of studies, could fit the Palestinian cause, the Gazan cause.</p> <p>Ayman Lord of the Rings...</p>
Bloc 2 Viatge	<p>Ayman I'm very happy right now. I'm very pleased that we are heading to Castellon, where I'm going to stay and to study. So it's really amazing that I am going to pursue my studies and meet the people who have been standing with me and supporting me so much, and that, that is an unbelievable, amazing feeling that I am passing through right now.</p> <p>Ayman It is my way to the Castellon. It's not the way from Gaza to Barcelona, it's the way from Barcelona to Castellon and that's amazing, really amazing. I like it.</p> <p>Ayman If you want to get a visa while you are a Gaza resident, it is not an easy task. As you know, Gaza is completely isolated from the rest of the world and we have no official offices for the countries in Gaza.</p> <p>Ayman I got the visa on the 27th of December and from that date it was really horrible at the borders and no one can get out or get in.</p> <p>Ayman</p>

	<p>These conditions occupied my mind and I could not figure what shall I do, who shall I ask, where shall I go. So it was driving me crazy in my mind and I don't know how things will go with me. My family was really suffering with me and they were really sad for me that I have all of the documents, I have been accepted to the university, I have the acceptance letter and as well as I have accepted and granted the visa. So it's time for borders, and you go why, why, why shall I stop here?</p>
	<p>Ayman So it went like this without no progress and without any hope to be out of the Gaza strip. So, on the 27th of January, I said enough is enough, we have to start the media publicity and to start working on something very peaceful on how to get out of Gaza. Even if it will not work, but it will affect for a little bit. So, with my friends from Spain that were helping me so much and were supporting me, Justin, Arnau and Cristina, they have been working great things for me, great work for me to be out of the Gaza Strip.</p>
	<p>Ayman Then things started to raise up quickly and move up quickly and I had been interviewed by EFE, the Spanish News Agency in Spain and, then after three days of the interview, I figured out that the media publicity, the media agencies, were taking good care of my case. I started to receive e-mails from here and there, from my colleagues, my classmates in the university, from internationals, from journalists that were supporting me .</p>
	<p>Eslam When I know that he couldn't at first go out, I wasn't surprised because that was the situation in Gaza since a long time, since the occupation started. There, always you feel like you're in a prison and all the borders are controlled. So I didn't expect that he will find it easily to come but I hoped that he would find his way and I felt so relieved when I saw all this media pressure and all these articles about him, that hopefully he will be able to come and finally he made it.</p>
	<p>Ayman The media publicity has been working well in my case. After that I had been asked for an interview with the Israeli side and then, after four days, the Spanish embassy in Tel Aviv coordinated with the Spanish embassy in Jerusalem to pick me out through Erez checkpoint.</p>
	<p>Ayman It was really exciting for me to cross Occupied Palestine for the first time or what is it called: Israel. So, it's the first time for me to see Palestine from the inside and I was excited by the landscapes and the mountains and so on.</p>
	<p>Ayman At 12 February I arrived to Spain.</p>
	<p>Ayman My family is a really well educated family and all of them are regular to schools universities. We all live in a very simple house in Nusseirat Refugee Camp. My family is composed of four brothers, including me, and five sisters, a mother and father.</p>
	<p>Ayman My father is a teacher of English language in a secondary school in Gaza City called El Karmel Secondary School. And that's why I choose the English to complete my study at University in the English language so I get it.</p>
	<p>Ayman My mother is a very kind mother, I like her so much, I miss her. She's also educated, she finished university, but she's a housewife. She used to work in Saudi Arabia but</p>

	when we get back to Gaza she doesn't work right now. She's just taking care of my siblings and my father.
	Justin What's your perception...what's your initial feelings of european woman?
	Cris You can be honest, don't worry, I am here but you can be honest.
	Ayman Ok, actually it's completely different from the arab woman, even in the dress, in the behaviour, in the way of like speaking with others...ehm...it's completely different, definetley, it's completely different from the arabic woman...hahahah...What are you.. like, what would you like to drive me to say? hahahaha
	Justin No, Nothing!
	Ayman Nothing?
	Justin Nothing at all!
	Ayman Ok, ok...
Bloc 3 Castelló	Ayman This is the victory. We won the battle. Yes!
	Arnau From Gaza to Castellón.
	Arnau From Gaza to Castellón. Yes!
	Eslam So, I think this experience may be hard in the beginning because, at some point, you may feel alone or that no one shares the same culture with you. But then, by time, you see how there is more things in common than different.
	Cris So, she has noticed that since you are here in Castellon you haven't stopped smiling so she thinks she can imagine it's a dream come true...
Bloc 4 Universitat	Noia màster: Also I would like to talk to you, maybe after class, about details of the scholarship... like very procedure, procedure... yes.
	Eloisa Ayman es el tipo de estudiante que cuadra perfectamente con los requisitos del programa que busca estudiantes que sean muy activos, que tengan una conciencia de responsabilidad frente al contexto en el que están involucrados en el que quieren contribuir positivamente para poder transformar los conflictos y las situaciones. Y Ayman, por supuesto, dado el conflicto del que proviene y viendo un poco su perfil que siempre buscamos un currículum de formación pero también de experiencia, era muy importante tenerlo con nosotros. Todos los años tenemos algún estudiante de Palestina, tenemos algún estudiante de los diferentes lugares empobrecidos, de conflicto que consideramos que son prioridad actualmente en el panorama de conflictos internacionales.
	Eloisa Son dos años de inmersión en un grupo de estudio con profesores de todo el mundo y estudiantes de todo el mundo, de culturas que vienen de más de veinticinco

nacionalidades. Habitualmente es una experiencia académica pero sobretodo personal. Es una experiencia en la que los estudiantes aprenden tanto dentro de clase como fuera. Es una experiencia prácticamente de inmersión 24h, de convivencia, de compartir y de después iniciar redes de trabajo, redes de proyectos para que después realmente se pongan en marcha muchas transformaciones que son las que se están buscando des de aquí.

Diane

Coming from a North American perspective, a lot of what we hear is so far removed in a sense. A lot of what we hear is through the media and so my perception on the conflict has a lot been influenced by the media. So I think at this point it would be more realistic, having him present is just making the unknown known and through classes and stuff we keep learning about it, and we're getting a more in depth perspective through conflict studies and peace. So it's really just a journey that we've started.

Adela

This is the Postgraduate Building where you'll be having your classes every day from now on.

Adela

Thank you, thank you very much.

Eslam

For me, I felt happy that someone from the same country and especially also from a different area, like from Gaza, is coming here. So, having two opinions from two different places from the same country and also especially after what happened in Gaza last year.

Reza

I think that we must focus on the theoretical issues in the class, but he is the person who is really in the practical part of the war and he has a very good experience which he can share with us.

Howard Clark

Well, would just go around and say hello to him, give your name and where are you from...

Susana

Ayman, welcome. I'm Susana from Mexico.

Ayman

Nice to meet you.

Alemana

I'm Larissa from Germany.

Ayman

Nice to meet you.

Anna

Anna, from Spain.

Ayman

Ah, yes...

Reza

Ahlan bekom ya akhy.

Ayman

Nice to meet you.

Gerald

I'm Gerald from Cameroon.

Ayman

	Nice to meet you.
	Ayman This is Ayman, from Gaza Strip.
	Reza I think the problem of making peace nowadays is most theoretical. It can not be applied really in the society for making peace or changing the situation. So his experience will be, because he understands very well the situations of the war, how it is, so it will be help him and maybe our program to understand better that how we can come to the peace, how we can pass the war period.
	Eslam I think having someone from there at this master will always help explain more what is the actual situation and we'll make more of the international community see what is actually happening there.
	Eslam Also for me, I felt that being here and sharing with the others what is happening in different countries knows that... like I will give more support to them and they will share this support also with me.
	Ayman A bit strange but it's OK.
	Arnau How was the first class?
	Ayman It was OK, it was OK.
	Arnau Yes?
	Ayman Yes, yes...
Bloc 5 Política	Ayman People here are more satisfied, they are more looking for the life and so on...
	Ayman ...as the people in Gaza are looking just for the essential needs, the basic needs of their life that is not so longer available, you see. So they are not allowed to have a decent life like here.
	Ayman They are really deprived and they don't have like the condition, the atmosphere of living, the atmosphere of happiness and the atmosphere of joy, see.
	Ayman The Israeli Army like it's very aggressive one, different from all of the armies all over the world. This was demonstrated during the war. They used all the tools of death. They killed 1.500 Palestinian civilians. They didn't commit any sin.
	Ayman Why do Palestinians resist? Because of the occupation. We are occupied since 1967 from the Israelis, OK? The right of resistance is being protected by all the international agreements and the European agreements and so on. So no one can deprive us from resistance.
	Ayman Once we are massacred, once we are violated by the Israelis, it's our own rights to resist. No one can deprive us from this kind of resistance that we are doing, OK?

	<p>Eslam This is my first time that I study outside of Palestine. I think that taking it from the academic perspective, it will even help me more to be aware of my rights, to make the people in Palestine aware that they have rights and they should demand these rights back to them. What is happening to them is wrong, the occupation should come to an end. So I feel that being able to come here will give me more hope to continue resist what is happening in Palestine, and that's what I am still hoping for.</p>
Bloc 6 Conclusions	<p>Eslam So, I think this should be some kind of victory for him that he was able to get over this problem and also a victory for all these people who helped him to come here, because I think that is a great thing, I don't know if anyone ever achieved before.</p>
	<p>Eloisa: Ha sido increíble además una vez ha empezado todo el proceso darnos cuenta de que Ayman era esa persona que sabíamos que habíamos elegido, de qué forma se ha movido, de qué forma ha sido capaz de articular de dinamizar una serie de redes para conseguir los objetivos que buscaba.</p>
	<p>Ayman For me, what I expect from the university, from the instructors, from the students over there to get is like this: I hope they will get these studies, peace, conflict development all in one circle, I hope they will be able integrated with each other and linked with each other.</p>
	<p>Ayman For Gaza, it needs all of them, all of them, you see. So, this is what I would expect from this master, and if I will not find this in the master it will be a shock for me but I will make use of these things, these studies, and make my own knowledge, my own experience to benefit my people.</p>
<p>Epíleg</p>	<p>Ayman My name is Ayman Quader and this is my story. Unfortunately, there are still 500 other students stuck in Gaza. They remain under the siege, with the rest of my people.</p>

17.4. Traducció documental al català per als subtítols

DOCUMENTAL · MIND THE STRIP GUIÓ DE DECLARACIONS DEFINITIU · CATALÀ 20 DE DESEMBRE DE 2010	
BLOC	TRANSCRIPCIÓ
Bloc 0 Inici	<p>Ayman Això és el Mar Mediterrani. Aquest so em recorda quan fa una setmana vaig plegar de treballar i tornava cap a casa. A vegades, quan em vull sentir a gust m'envaig al mar. M'hi passo mitja hora tan sols mirant-lo. Per mi, el mar és el lloc més bonic que existeix. Potser perquè a Gaza no hi ha res més excepte el mar. A vegades, em refugio en el mar i el contemplo.</p>
Bloc 1 Introducció	<p>Ayman Ser ara a Barcelona em fa estar content. Sóc feliç d'haver-ho aconseguit després d'una llarga lluita per poder sortir de la Franja de Gaza. Estic molt satisfet per aquesta situació.</p> <p>Ayman Sento una contradicció entre dos tipus de sentiments. I és molt dur tenir-los tots dos alhora, m'entens?</p> <p>Ayman: Som de Gaza. Mohammad: Sí!</p> <p>Ayman Però, saps, hi ha una cosa que no em puc treure del cap i és la gent que he deixat allà.</p> <p>Ayman Fa un any, em va atraure el nom d'aquest màster: estudis de pau, conflicte i desenvolupament. El vaig triar i vaig demanar una beca que, gràcies a Déu, em van concedir. Ara sóc a Espanya i aviat començaré els meus estudis. Aquests estudis encaixen amb la causa Palestina i de Gaza.</p> <p>Ayman El senyor dels anells...</p>
Bloc 2 Viatge	<p>Ayman Estic súper feliç. Estic molt content que anem cap a Castelló, on viuré i estudiaré. És meravellós que pugui començar els meus estudis i conèixer la gent que ha estat al meu costat i m'ha donat tant de suport. El que sento ara mateix és increïble i meravellós.</p> <p>Ayman És el meu camí cap a Castelló. No és el camí de Gaza a Barcelona sinó que és el camí de Barcelona a Castelló. I això és brutal. M'encanta!</p>

<p>Ayman Aconseguir un visat si ets de Gaza no és gens fàcil. Gaza està totalment aïllada de la resta del món i no hi tenim oficines d'altres països.</p>
<p>Ayman Vaig aconseguir el visat el 27 de desembre i des de llavors va ser horrible. Ningú no pot entrar ni sortir de les fronteres.</p>
<p>Ayman Aquesta situació m'absorbia i no sabia què fer, a qui consultar, on anar. M'estava tornant boig i no sabia què passaria amb mi. La meua família patia i estava trista ja que tenia tots els papers, m'havien acceptat a la universitat i també tenia el visat. Era moment per a les fronteres i et preguntes: per què, per què he d'aturar-me aquí?</p>
<p>Ayman Les coses van seguir així sense cap esperança per sortir de Gaza. El 27 de gener em vaig dir: Ja n'hi ha prou, he d'iniciar una campanya mediàtica i treballar en quelcom pacífic per sortir de Gaza. Encara que no funcionés, almenys serviria d'alguna cosa. Els meus amics d'Espanya, que em van ajudar molt, en Justin, l'Arnau i la Cristina, van fer grans coses per mi, per treure'm de la Franja de Gaza.</p>
<p>Ayman Les coses van començar a bellugar-se amb rapidesa i EFE, l'agència espanyola de notícies, em va entrevistar. Tres dies després, em vaig adonar que els mitjans de comunicació s'havien ocupat del meu cas. Vaig començar a rebre e-mails d'aquí i d'allà, de col·legues, de companys de la universitat, d'internacionals i de periodistes que em donaven suport.</p>
<p>Eslam Quan vaig saber que no podia sortir, no em va sorprendre. Això és el que passa a Gaza des de fa temps, des de l'ocupació. Allà sents com si fossis a una presó, totes les fronteres estan controlades. No esperava que li fos fàcil però desitjava que trobés la manera. Em va alleugerir veure la pressió mediàtica i tots aquells articles sobre ell. Amb sort, podria venir i ho va aconseguir.</p>
<p>Ayman La campanya mediàtica va funcionar. Tot seguit, em van entrevistar des del costat israelià i, quatre dies després, l'ambaixada espanyola de Tel Aviv es va coordinar amb la de Jerusalem per recollir-me al checkpoint d'Erez.</p>
<p>Ayman Va ser molt emocionant travessar per primer cop la Palestina ocupada o, com l'anomenen, Israel. No havia vist mai abans Palestina des de dins i em va emocionar veure els paisatges i les muntanyes.</p>
<p>Ayman El 12 de febrer vaig arribar a Espanya.</p>

	<p>Ayman La meua família ha rebut una bona educació. Tots hem anat a l'escola i la universitat. Vivim a una casa senzilla al camp de refugiats de Nuisserat. La meua família està formada per quatre germans, entre ells jo, cinc germanes, la mare i el pare.</p>
	<p>Ayman El meu pare és professor d'anglès a l'institut de la ciutat de Gaza, El Karmel. Per això vaig decidir completar els meus estudis a la Universitat en Filologia Anglesa. I així va ser.</p>
	<p>Ayman La meua mare és molt agradable, l'aprecio molt i la trobo a faltar. També ha anat a la universitat però ara és mestressa de casa. Va treballar a l'Aràbia Saudita però des que va tornar ja no treballa. Ara s'ocupa dels meus germans i el meu pare.</p>
	<p>Justin Quina és la teua percepció... les teves primeres sensacions sobre les dones europees?</p>
	<p>Cris Pots ser honest, no et preocupis. Sóc aquí però pots dir la veritat...</p>
	<p>Ayman Bé, la veritat és que són completament diferent de les dones àrabs, des del vestir, el comportament, com parlen amb els altres... És completament diferent. En definitiva, completament diferent de les dones europees. Què intentes... què vols fer-me dir?</p>
	<p>Justin No, res.</p>
	<p>Ayman Res?</p>
	<p>Justin Res, res!</p>
	<p>Ayman D'acord, d'acord.</p>

Bloc 3 Castelló	<p>Ayman Això és la victòria. Hem guanyat la batalla. Sí!</p>
	<p>Arnau De Gaza a Castelló.</p>
	<p>Arnau De Gaza a Castelló. Sí!</p>
	<p>Eslam L'experiència pot ser dura al principi. Pots sentir que estàs sol i que ningú té la mateixa cultura que tu. De mica en mica, però, veus que hi ha més coses amb comú que diferències.</p>
	<p>Cris Ha vist que des que ets aquí, a Castelló, no has parat de somriure i creu que estàs vivint un somni fet realitat...</p>
Bloc 4 Universitat	<p>Noia màster M'agradaria parlar amb tu, potser després de classe, sobre uns detalls de la beca... temes de procediments... sí.</p> <p>Ayman M'encantaria, sí. Sí, sí.</p>
	<p>Eloisa Ayman es el tipo de estudiante que cuadra perfectamente con los requisitos del programa que busca estudiantes que sean muy activos, que tengan una conciencia de responsabilidad frente al contexto en el que están involucrados en el que quieren contribuir positivamente para poder transformar los conflictos y las situaciones. Y Ayman, por supuesto, dado el conflicto del que proviene y viendo un poco su perfil que siempre buscamos un currículum de formación pero también de experiencia, era muy importante tenerlo con nosotros. Todos los años tenemos algún estudiante de Palestina, tenemos algún estudiante de los diferentes lugares empobrecidos, de conflicto que consideramos que son prioridad actualmente en el panorama de conflictos internacionales.</p>
	<p>Eloisa Son dos años de inmersión en un grupo de estudio con profesores de todo el mundo y estudiantes de todo el mundo, de culturas que vienen de más de veinticinco nacionalidades. Habitualmente es una experiencia académica pero sobretodo personal. Es una experiencia en la que los estudiantes aprenden tanto dentro de clase como fuera. Es una experiencia prácticamente de inmersión 24h, de convivencia, de compartir y de después iniciar redes de trabajo, redes de proyectos para que después realmente se pongan en marcha muchas transformaciones que son las que se están buscando des de aquí.</p>

<p>Diane Des d'una perspectiva nord-americana, molt del que sentim està fora de context i ens arriba a través dels mitjans. La meua percepció del conflicte ha estat molt influïda pels mitjans. En aquest moment és més real i tenir-lo aquí fa conegut allò desconegut. A classe, aprenem i assolim una perspectiva més profunda a través els estudis sobre conflicte i pau. És un viatge que tot just iniciem.</p>
<p>Adela Aquest és l'edifici de Postgrau on a partir d'ara tindràs classe cada dia.</p>
<p>Adela Gràcies, moltes gràcies.</p>
<p>Eslam Em vaig alegrar que algú del mateix país i, sobretot d'una altra àrea com Gaza, vingués aquí. És a dir, tenir dues opinions de dos punts diferents del mateix país, sobretot després del que va passar a Gaza l'any passat.</p>
<p>Reza A classe ens centrem en conceptes teòrics però ell coneix la guerra a la pràctica i té una important experiència per compartir amb nosaltres.</p>
<p>Howard Clark D'un en un, saludeu-lo, digueu-li el vostre nom i d'on sou...</p>
<p>Susana <i>Ayman, benvingut. Sóc la Susana, de Mèxic.</i> Ayman Molt de gust.</p>
<p>Alemanya <i>Sóc la Larissa, d'Alemanya.</i> Ayman Molt de gust.</p>
<p>Anna Anna, d'Espanya. Ayman Ah, sí...</p>
<p>Reza Benvingut, germà. (en àrab) Ayman Molt de gust.</p>

	<p>Gerald Sóc en Gerald, de Camerun.</p> <p>Ayman Molt de gust.</p>
	<p>Ayman Jo sóc l'Ayman, de la Franja de Gaza.</p>
	<p>Reza El problema per aconseguir la pau avui en dia és molt teòric. No es pot aplicar a la societat per canviar les coses. La seva experiència, com que entén bé la situació de la guerra i com és, serà d'una gran ajuda per entendre millor com podem assolir la pau i superar un període de guerra.</p>
	<p>Eslam Que al màster hi hagi algú de Gaza ajudarà a explicar la situació real i farem que la comunitat internacional vegi què hi està succeint.</p>
	<p>Eslam Per mi, ser aquí i compartir què succeeix en altres països amb els companys fa que jo els doni suport a ells i ells me'l donen a mi.</p>
	<p>Ayman Una mica estrany però bé.</p>
	<p>Arnau Com ha anat la primera classe?</p> <p>Ayman Ha anat bé, ha anat bé.</p>
	<p>Arnau Sí?</p> <p>Ayman Sí, sí...</p>
Bloc 5 Política	<p>Ayman Aquí la gent està més satisfeta, miren per les seves vides...</p>
	<p>Ayman ...mentre que la gent a Gaza només busca les necessitats bàsiques per sobreviure, les quals ja no estan al seu abast, m'entens? No poden tenir una vida digne com aquí.</p>

	<p>Ayman Estan desproveïts i no tenen les condicions, una atmosfera de vida, una atmosfera de felicitat i joia, saps?</p>
	<p>Ayman L'exèrcit israelià és molt agressiu, a diferència de la resta d'exèrcits del món. Això va quedar demostrat durant la guerra. Van usar totes les eines per matar. Van assassinar 1.500 civils que no havien comès cap pecat.</p>
	<p>Ayman Per què resisteixen els palestins? Per l'ocupació. Estem ocupats des de l'any 1967 pels israelians. El dret a la resistència està protegit per tots els acords internacionals i europeus. Ningú ens pot privar de resistir.</p>
	<p>Ayman Si els israelians ens massacren i violen, tenim dret a resistir. Ningú no ens pot privar de la resistència que estem fent, d'acord?</p>
	<p>Eslam Aquest és el primer any que estudio fora de Palestina. Des del punt de vista acadèmic, m'ajudarà a conèixer els meus drets i que la gent de Palestina també en sigui conscient i els reclami. El que està succeint no està bé. L'ocupació hauria d'acabar. Ser aquí em donarà esperança per continuar resistint pel que passa a Palestina i això és el que desitjo.</p>
Bloc 6 Conclusions	<p>Eslam Això és una victòria per ell ja que s'ha sobreposat a aquest problema. I també és una victòria per a aquells que l'han ajudat a venir perquè és una cosa genial que no sé si algú ha aconseguit mai abans.</p>
	<p>Eloisa Ha sido increíble además una vez ha empezado todo el proceso darnos cuenta de que Ayman era esa persona que sabíamos que habíamos elegido, de qué forma se ha movido, de qué forma ha sido capaz de articular de dinamizar una serie de redes para conseguir los objetivos que buscaba.</p>
	<p>Ayman Les meves expectatives de la universitat, dels docents i estudiants és que aquests estudis de pau, conflicte i desenvolupament estiguin integrats i enllaçats entre ells.</p>
	<p>Ayman Gaza necessita els tres conceptes, tots tres. Això és el que espero d'aquest màster i, si no és així, serà un xoc però utilitzaré aquests estudis per aprendre i tenir una experiència per beneficiar el meu poble.</p>
Epíleg	<p>Ayman El meu nom és Ayman Quader i aquesta és la meva història. Malauradament, encara hi ha 500 estudiants atrapats a Gaza. Continuen sota setge, amb la resta del meu poble.</p>

